N°. 68. 1862.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Zaturdag 7 Junij.

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

Editie van vrijdag avond 8 ure.

De burgemeester en wethouders van Vlissingen:

Maken bekend dat de **Kermis of Jaarmarkt** binnen die gemeente zal aanvangen op maandag den 21 julij 1862 en eindigen op zaturdag den 26 daaraanvolgende; zullende geene bedelaars, borgkooptrekkers, loterijspelers, houders van [illegible] worden toegelaten, noch zulke personen als, voor zoo ver gevorderd, van geen patent zijn voorzien.

Wordende de kooplieden enz. uitgenoodigd, om tot het bekomen van plaatsen, zich tijdig en wel uiterlijk binnen vier dagen, vóór den aanvang, in persoon of met vrachtvrije brieven en met opgaaf der grootte hunner tenten of kramen, in nederlandsche maat, aan te melden bij den marktmeester.

Vlissingen, den 6 junij 1862.

De burgemeester en wethouders voornoemd,
J. W. CALLENFELS.
De secretaris,
P. FORBES WELS.

BINNENLAND.

Middelburg 6 Junij.

Wij vernemen dat dezer dagen door de heeren D. Dronkers, D. A. Dronkers, alhier. . . van Haeften, te Sliedrecht, W. R. Boddaert en J. J. de Kanter, alhier, voorloopige koncessie is aangevraagd voor het graven van een kanaal loopende van Middelburg naar of bij Vlissingen en het dempen van het Sloe ter vervanging van de door de regering voorgestelde overbrugging.

Ook is ons ter oore gekomen dat door eenige antwerpsche *handelshuizen bij de regering aanzoek is gedaan om, bij op*heffing van de werf te Vlissingen, de gebouwen tot het marine etablissement aldaar behoorende, bij verkoop aan hen af te staan. Men wil dat dit voorstel is gedaan met het oog op eene eventuële verplaatsing dier handelshuizen naar Vlissingen bij het tot stand komen van den zeeuwschen spoorweg.

Hoewel wij grond meenen te hebben tot de onderstelling dat dit aanzoek niet zal worden ingewilligd, daar de onmiddellijke en geheele opheffing van het marine etablissement zeker niet in die bedoeling der regering ligt, deelen wij met welgevallen bovenstaand berigt mede omdat men daarin een nieuw blijk kan zien van het gewigt dat bij het voltooijen van den spoorweg aan de positie van Vlissingen als handelsplaats gehecht wordt.

Bij Zr. Ms. besluit zijn benoemd tot ridders van de orde van den Nederlandschen leeuw de heeren mr. G. A. Fokker, voorzitter van de maatschappij van landbouw en veeteelt in Zeeland en mr. M. F. Lantsheer, vice-president van het Zeeuwsch genootschap der wetenschappen.

Gisteren en heden is voor het provinciaal geregtshof in Zeeland alhier, het getuigenverhoor in de zaak van J. P. Smith, voortgezet en ten einde gebragt.

Heden middag heeft de prokureur-generaal in eene uitvoerige rede gerekwireerd schuldigverklaring van den beschuldigde aan de hem ten laste gelegde feiten, met veroordeeling tot eene gevangenisstraf van minstens vijf en hoogstens vijftien jaren, en eene geldboete gelijk staande met een vierde van het onwettig verkregen voordeel, doch minsten tot een bedrag van f 50, alsmede in de kosten der procedure.

Morgen zal aan den verdediger het woord worden verleend.

Wij verwijzen verder naar het uitvoerig verslag van de behandeling dezer zaak in dit nommer en bijvoegsel voorkomende.

In de heden gehouden zitting van den gemeenteraad is benoemd *tot gemeentebouwmeester de heer C.* de Krijger, gemeente opzigter bij de fabriekage alhier.

Men meldt ons uit Veere 5 dezer:

„Nadat op ll. dingsdag de benoeming van den burgemeester tot ridder van de orde der Eikenkroon in deze gemeente bekend was geworden, werd hem op den avond van dien dag door het korps hoornblazers der vereenigde tiraljeur-kompanjie alhier eene serenade gebragt.

„De gemeenteraad en nagenoeg het geheele korps officieren de predikant en andere autoriteiten, waaronder met hunne dames, hebben zich te gelijkertijd ten huize van den burgemeester begeven, ten einde hem opvolgend, en voor wat betreft het korps officieren bij monde van den majoor garnizoenskommandant, met zijne benoeming te komplimenteren."

Het parijsche dagblad Le temps bevat eene beschrijving van het bezoek des konings in Zeeland. Wij ontleenen daaraan het volgende: „Zeeland is een soort van archipel, gevormd door verschillende monden van den Rijn, de Maas en de Schelde. Het is een vruchtbaar land, wiens bewoners nog hunne nationale eenigzins ruwe zeden bezitten *en dat overigens nog* bijna geheel zijn vroegere gelaatstrekken heeft behouden. Het was op dezen bodem dat de land- en watergeuzen zich vormden en Hollands onafhankelijkheid tot stand bragten onder den kreet: weg met de inkwisitie! Het betrekkelijke gebrek aan gemeenschap met het vaste land heeft voorzeker veel bijgebragt tot het houden der zeeuwsche bevolking in dien bijzonderen toestand, welke den reiziger en schilder een wijd veld van opmerkingen en studiën biedt. Daar eenige zaken mij dezer dagen noopten — zegt de korrespondent — de hoofdstad dezer provincie, Middelburg, te bezoeken, was het mij aangenaam dat deze reis zamenviel met het vorstelijk verblijf aldaar, en mij dus in de gelegenheid zou stellen om getuige te zijn van originele voorvallen. Ik zal u alle redevoeringen, illuminatiën, receptiën, diners en deputatiën besparen. Alle *plaatsen wedijverden om den vertegenwoor*diger van het huis van Oranje, welke in deze eilanden het voorwerp is van eene ware eeredienst, feestelijk te ontvangen. Ik zal u slechts melding maken van een triomfboog van mosselschelpen, opgerigt door de visschers van ik weet niet welk dorp. Dit had reeds eene zeer lokale kleur, en wat men gedaan heeft opdat zij niet tevens eene lokale reuk zou hebben, weet ik niet, — dit is een geheim der zeeuwsche zindelijkheid. Maar ik heb nog iets gezien dat meer bijzonder en verheven was en te karakteristiek om met stilzwijgen voorbij te gaan.

De koning had zich des zondags van Middelburg naar Domburg begeven, een dorp dat zeebaden oplevert. Het weder was prachtig, de zee was kalm. De wegen waren met bloemen getooid. Alle dorpsbewoners van het eiland met hun schilder*achtig en bevallig kostuum waren aan den weg* geschaard. Om naar de stad terug te keeren, nam men waarschijnlijk een anderen weg dan eerst het plan was geweest; men kon dit ten minste naar den haast te oordeelen, waarmede deze goede lieden hunne wegen tooiden, wel aannemen. Men komt nu aan een visschersdorp, half begraven in de duinen; daar was niets gereed gemaakt. Het dorp is arm, bloemen zijn er zeldzaam, er was geen enkele triomfboog. Maar er was iets beters. Aan beide zijden van den weg bevonden zich de dorpelingen, de mannen ter regter, de vrouwen ter linkerzijde, die zoodra zij in de verte den vorstelijken stoet zagen naderen een psalm begonnen aan te heffen. Het was alles wat zij konden doen. Zij zongen, naar men mij zeide het laatste vers van den 134en psalm, op deze wijze den goddelijken zegen afbiddende op het hoofd des konings. Deze liet het rijtuig stapvoets rijden en bewoog zich aldus langzaam met ontblooten hoofde en zigtbaar bewogen tusschen de twee reijen van zangers, onbeweegelijk als voor eene wapenschouwing. De zon ging heerlijk onder in de gepurperde zee. De langzame zangwijze van den psalm paarde zich aan het *regelmatig geluid der golven, die op het zand* braken. Ik ben niet mistiek, maar ik verzeker u dat ik tot tranen geroerd was bij dit heerlijk tooneel. Het was op deze wijze dat hunne vaderen den Zwijger ontvingen, toen hij hun kwam vragen om tot in den dood te strijden voor vaderland en geloof. Het scheen alsof de aloude leeuw van Zeeland, die steeds uit de wateren opsteekt met zijn devies Luctor et emergo, zich wakker schudde bij die plegtige toonen en ik dacht bij mij zelven dat de dynastiën wel op vaste grondslagen zijn gevestigd, die hun roem stellen in de handhaving der vrijheid."

Hoewel de schrijver — zoo als onzen zeeuwschen lezers dadelijk zal in het oog springen — plaatsen en zaken onderling eenigzins verward, is het artikel van Le temps toch veel te eigenaardig om het aan onze lezers te onthouden.

Aan het Journal de Liège schrijft men dezer dagen weder uit 's Gravenhage, dat het gerucht omtrent eene huwelijksverbindtenis van den prins van Oranje met prinses Murat, thans allen grond heeft verloren. Als een bewijs hoe de nederlandsche *vorstelijke familje zich tegen dergelijk huwelijksplan zou* verzetten wordt in gemelde korrespondentie gewezen op een gezegde der koningin, „dat namelijk het gerucht alleen van eene dergelijke huwelijksvereeniging reeds eene beleediging was voor het nassausche stamhuis." Wij gelooven dan ook dat dit gerucht thans op dezelfde lijn kan gesteld worden met dat hetwelk verspreid is over eene toenadering der fransche en nederlandsche hoven in vijandigen zin tegen België. Frankrijk moge nu al aan eene poging denken om dit land van de lijst der europesche natiën af te nemen, Nederland zal wel nimmer de zoogenaamde vlaamsche beweging dienstbaar willen maken aan eene vergrooting van grondgebied. Wij gelooven juist dat België voor Nederland als de vroegere kostbare grensvestingen te beschouwen is met betrekking tot Frankrijk en dat de toepassing van „bondgenooten, geen naburen!" tot de hand*having van Neerlands volksbestaan onmisbaar is.*

* Uit Dordrecht schrijft men ons 4 junij:

„Heden morgen van een tot drie ure heeft het instrumentaal- *en vokaal koncert plaats gehad, in de Groote kerk,* ten voordeele van de slagtoffers van Enschedé. Het heeft wij wel aan de verwachting beantwoord, wat de muziek aangaat. Jammer maar dat de resonnance wat sterk was. De opkomst echter overtrof aller verwachting. Ongeveer 1300 personen woonden het koncert bij, die of gezeten waren in het ruim en *de banken of rondom het koor rondwandelden. De opbrengst* is dus bruto f 580 ongeveer.

Men verneemt uit vrij goede bron dat, bij de aanstaande opheffing van de ministeriën van eeredienst, de zaken voor de hervormde eeredienst onder het bestuur zullen worden gesteld van een administrateur, en dat die betrekking zal worden vervuld door den heer H. J. Spijker, theol. doctor en predikant te Amsterdam.

Veelvuldig en doeltreffend tevens, is het bezigen van mondstukken van caoutchouc voor zuigflesschen van kleine kinderen. Men heeft echter de ontdekking gedaan, dat die mondstukken bestanddeelen bevatten nadeelig voor de gezondheid. Daaruit is voortgevloeid een onderzoek dezer *voorwerpen ten einde de schadelijke van de onschadelijke te* kunnen onderscheiden. Onder de kenmerken van goede mondstukken behoort onder anderen het volgende, dat door ieder kan beoordeeld worden, t. w.: de aanwezigheid van twee naden, wanneer hiermede tevens eene goede elasticiteit (buigbaarheid) en eene gerbde oppervlakte gepaard gaan. In dit laatste geval missen zij de metaaloxydes, terwijl die mondstukken welke in 't geheel geen naad hebben en glad van oppervlakte zijn, steeds eene meerdere of mindere hoeveelheid zink bevatten, en daarom zeer schadelijk zijn.

Voor het lidmaatschap van de tweede kamer der staten generaal zijn nog tot kandidaten gekozen: door de vereeniging Nederland en Oranje te Leiden, mr. G. Groen van Prinsterer; de kiezersvereeniging Handel en Nijverheid te 's Hage, mr. J. J. Kappeyne van de Coppello, lid van den gemeenteraad; kiezersvereeniging Rhenen, jhr. H. A. M. van Asch van Wijck; de kiezersvereeniging De grondwet te Amsterdam, mrs. G. C. J. van Reenen, J. Heemskerk Bz. en M. H. Godefroi; *Regt en billijkheid voor allen te Nijmegen,* mr. W. Sassen te Maastricht en mr. C. J. A. Heydenrijck; kiezersvereeniging Amsterdam mr. G. C. J. van Reenen, J. D. van Herweiden en S. R. van Franck; Redding door bezuiniging te Zutphen mr. W. H. Dullert te Arnhem; Grondwet en koning te Leiden, dr. P. Bleeker; Eendragt maakt magt te Delft mr. W. Wintgens; De grondwet te Middelburg mr. W. Ph. Vis, lid van de provinciale staten van Zeeland.

De algemeene vergadering van de Maatschappij der nederlandsche letterkunde te Leiden, zal aldaar gehouden worden op den 19 junij e. k. in het gebouw der maatschappij Tot nut van 't algemeen, op de Ruïne. Onder de punten van beschrijving komt een voorstel voor omtrent het eere-lidmaatschap van vrouwen, die zich omtrent de nederlandsche letterkunde bij*zonder verdienstelijk gemaakt hebben.*

Z. M. de koning zal deze week naar het Loo vertrekken, doch bij de aankomst van het japansch gezantschap weder in *de residentie terug keeren, ten einde dat* te ontvangen. Z. M. zal kort daarna weder de stad verlaten.

Op het paleis in het Noord-Einde te 's Hage worden appartementen in gereedheid gebragt voor Z. H. den onderkoning van Egypte, die binnen kort de residentie zal bezoeken.

De uitslag der keuze van de jury ter toekenning van zes gouden medaljes van wege het rijk en zes van wege de gemeente Rotterdam aan kunstenaars, die op de tentoonstelling aldaar bijzonder hebben uitgemunt, bij volstrekte meerderheid van stemmen opgemaakt, is de volgende geweest: Voor rijks-medaljes aan binnenlandsche kunstenaars (waarvan 3 disponibel): eene aan Jos. Israels, te Amsterdam, voor zijne schilderij: „de dag vóór het scheiden".

Voor rijks-medaljes aan buitenlandsche kunstenaars (waarvan 3 disponibel): eene aan Theod. Gudin, te Parijs, voor zijne schilderij: „Brest, 9 Augustus 1858"; eene aan Jacob Jacobs te Antwerpen, voor zijne schilderijen: „de Khamsin, zandstorm in de Woestijn", en „Waterval van Trollhaetta, Zweden, avondschemering."

Voor medaljes van wege de gemeente aan binnenlandsche kunstenaars (waarvan 4 disponibel): eene aan August Allebé te Amsterdam, voor zijne schilderij: „Moeders dwingeland"; eene aan H. Bakker Korff te Leiden, voor zijne schilderijen: „de herstelde" en „een hondje, dat weldra zijn baas zal volgen"; eene aan W. A. van Deventer te Amsterdam, voor zijne schilderij: „Strand"; eene aan J. G. Vogel te 's Hage, voor zijne schilderij: „Noordbrabandsche Heide."

Voor medaljes van wege de gemeente aan buitenlandsche kunstenaars *(2 disponibel): eene* aan Henri Bource te Antwerpen, voor zijne schilderij: „de weduwe van den visscher;" eene aan J. van Lerius te Antwerpen, voor zijne schilderij „Jong meisje van kerspel Rattvik in Dalarna, Zweden.

Derhalve alle disponibele medaljes.

Men schrijft uit Alblasserwaard 30 mei:

Als een bewijs dat het ongemeen schoone lenteweder veler-

lei veldarbeid in deze streken ongeveer eene maand vroeger dan gewoonlijk doet plaats hebben, dient, dat men nu reeds een aanvang met den hooibouw heeft gemaakt. Over het algemeen staan de hooivelden uitnemend en zal de opbrengst die van het vorige jaar overtreffen. De weilanden leveren mede overvloedig en krachtig gras.

Met opzigt tot de bouwlanden wordt veel geklaagd over de slakken, die inzonderheid den nog-jongen hennep aantasten.

Er is tegenwoordig eene merkwaardige verschijning aan den sterrenhemel te zien. Het zijn de twee grootste planeten die, alhoewel 150 millioen mijlen van elkaâr verwijderd, zeer digt bij elkander schijnen te staan. Zij vertoonen zich 's avonds langs den zuid-westkust des hemels in de konstellatie van den leeuw. De eene, Jupiter, is de schitterendste ster van het firmament. De andere, Saturnus, is kleiner, flaauwer van schijn en een weinig roodachtig. Jupiter, die hare omwenteling rondom de zon in ongeveer 12 jaren doet, begint zich van Saturnus te verwijderen, die de hare in slechts ongeveer 27 jaren maakt. Zij zijn als de twee wijzers van een uurwerk, die elkaâr naderen door zich te verwijderen.

Benoemingen en besluiten.

KONINKLIJK HUIS. Bij koninklijk besluit van 3 dezer heeft Z. M. goedgevonden te benoemen tot hoogstdeszelfs adjudan den luitenant ter zee 1e klasse W. H. baron van Heerdt, met ingang van den eersten dier maand.

LEGER. Benoemd tot luitenant-generaal, kommandant van het leger in Nederlandsch-Indië. de gepensioneerde generaal-majoor van genoemd leger C. P. Schimpf, laatstelijk goeverneur der kolonie Suriname.

BELASTINGEN. Op verzoek eervol ontslag verleend aan den heer F. Blok uit zijne betrekking van ontvanger der direkte belastingen en akcijnsen te Waddinxveen c. a., Moordrecht en Nieuwerkerk, behoudens aanspraak op pensioen.

REGISTRATIE EN DOMEINEN. Eervol ontslag verleend, op verzoek. aan den heer P. L. A. Collard, uit zijne betrekking van direkteur der registratie en domeinen voor de provincie Noord-Brabant, behoudens aanspraak op pensioen, met dankbetuiging voor de vele diensten door hem aan den lande bewezen.

KONSULATEN. Erkend als konsul van Brunswijk te Amsterdam, de heer J. Herman Schröder te Amsterdam en als vice-konsul van Hamburg. de heer A. Benier te Vlissingen.

RIJKS INSTELLINGEN. Benoemd tot kommandant van het koloniaal militair invalidenhuis op Bronbeek, de gepensioneerde luitenant-kolonel van het leger in Nederlandsch Indië J. C. J. Smits; tot huismeester bij het koloniaal militair invalidenhuis Bronbeek, de gepensioneerde opzigter der 1e klasse bij de burgerlijke openbare werken in Nederlandsch-Indië J. J. Carabain.

Kerk- en schoolnieuws.

Tot predikant bij de nederduitsche hervormde gemeente te Axel, is beroepen de heer W. Kluever, te Wolfaartsdijk.

Marine en leger.

Door het departement van oorlog is ter kennis van de autoriteiten des legers gebragt, dat tot nader order ook geene miliciens tot het aangaan van eene vrijwillige verbindtenis bij de koloniale troepen zullen mogen worden toegelaten, onverschillig of zij zich met onbepaald verlof of in aktiviteit bevinden.

— Naar men verneemt zullen de miliciens der ligting van 1860, welke gedurende de maand mei van het vorige jaar in aktiviteit zijn en voor de bij de korpsen infanterie ontbrekende vrijwilligers onder de wapenen zijn gehouden, in den loop der maand julij a. s. met onbepaald verlof huiswaarts vertrekken.

— Door Z. M. is bepaald, dat gedurende het verblijf in de legerplaatsen, ter vervanging van de kampanje vivres, de navolgende toelagen per dag zullen worden genoten: door een luitenant-generaal f 7,50; generaal-majoor f 5,50; kolonel f 3,75, luitenant-kolonel of majoor f 1,85; kapitein f 1,50 en 1e of 2e luitenant f 1,30, zullende de soldij van ieder onderofficier of militair van minderen graad, gedurende den tijd dat zij zich in de legerplaatsen zullen bevinden, verhoogd worden met 10 cents per dag.

Gemengde berigten.

De spaansche regering heeft in het geheele koningrijk de vertaling van Les misérables, van Victor Hugo, verboden. — In de vorige week heeft te Douai een hevig onweder gewoed, waarbij 24 arbeiders, die op het land werkten, door den bliksem werden getroffen en geruimen tijd bewusteloos lagen. Een hunner werd gedood, terwijl zijne kleederen verbrand werden en de bliksem een gat in zijn hoofd en in zijne voeten had gemaakt. Ook een jong meisje verloor daarbij het leven. — De Cincinnati Gazette bevat een verhaal door den heer John Mc. Lean Collins, die in de maand april 1861, als verdacht van korrespondent der Tribune te zijn, te Memphis gearresteerd en tot junij in hechtenis werd genomen. van de gruwelen door de zuidelijken aldaar gepleegd. Onder anderen was hij op het plein der gevangenis ooggetuige dat 85 mannen gegeeseld en 43 opgehangen werden, omdat zij geen trouw aan de zuidelijken wilden zweren. Voorts heeft hij aldaar den 15 mei aan eene dame 13 zweepslagen zien geven, terwijl haar voorts de regterhelft van het hoofd werd kaal geschoren, omdat zij naar Cairo zullende vertrekken, hare blijdschap te kennen gaf weldra in een vrij land te zullen zijn. — Te Groningen heeft dezer dagen een 26jarig persoon aangifte gedaan van zijn voornemen, tot het aangaan van een derde huwelijk. — De heer Mazzara, vervaardiger van het standbeeld van Ary Scheffer is door Z. M. den koning benoemd tot ridder der orde van de Eikenkroon. — In de volgende maand zal aan het ministerie van binnenlandsche zaken te 's Gravenhage o. a. worden aanbesteed het maken van den bovenbouw van een wegbrug over den spoorweg van Rozendaal naar Bergen op Zoom. — Als middel tegen de tongblaar onder het rundvee wordt het volgende recept aanbevolen: 2 ons zink, 6 ons aluin, 6 ons ordinair zout, 3 flesschen water. Van tijd tot tijd met een spons in den mond in te laten drukken. — In de vorige week sloeg te Zutphen de bliksem in een boerenwoning, waarin zich acht personen bevonden, 5 werden ter aarde geworpen, waarvan 4 later bijkwamen, terwijl een kind werd gedood. — Bij het in het wed brengen van paarden door een knecht van een stalhouder, wilde hij een der paarden een strik in den bek leggen, doch het dier daarmede niet gediend zijnde beet hem de beide voorste vingers en duim van de regterhand geheel af. — Te Celle (Duischland) is jl. zondag een hevige brand uitgebarsten waardoor 59 huizen in de asch zijn gelegd en 178 famieljes van hunne woning beroofd. — Te Manchester wordt eene loterij op het touw gezet om voor den werkenden stand het bezoeken der tentoonstelling te Londen te vergemakkelijken. Voor een schelling het lot koopt men een twaalfde kans op een togtje naar Londen en terug, waaronder natuurlijk ook een toegangkaart tot het tentoonstellingsgebouw is begrepen. — Volgens de nieuwe bijdragen tot bevordering van onderwijs en opvoeding van mei, bedragen de vakante hulponderwijzersplaatsen in Zeeland 9. — Aangaande eene schilderij van den heer Ingres, welke door den keizer van Frankrijk zou zijn aangekocht doch welk berigt later is tegengesproken, wordt het volgende verhaald: de heer Rothschild had den schilder daarvoor 80,000 franks betaald, doch mevr. Ingres vond dit te weinig en begaf zich naar den bankier, van wien zij nog 20,000 franks eischte, onder bedreiging dat zij indien die niet werden uitbetaald, den koop liever vernietigd zag. De heer Rothschild hield haar aan haar woord tot groot leedwezen van mevr. Ingres, die later de schilderij, doch te vergeefs, voor 50,000 franks heeft aangeboden. — Een onlangs te Elseneur overleden onderofficier heeft op zijn sterfbed beleden, dat hij in het jaar 1850 het laboratorium te Rendsburg in de lucht heeft laten vliegen, bij welke gelegenheid 70 menschen het leven verloren. Zijn doel daarmede was, den generaal Willisen, die daar juist inspektie hield, te dooden. Niemand kende tot dusver de oorzaak van die ramp. — Het aantal zwemmers en baders bedroeg gedurende de afgeloopene maand aan de utrechtsche zwem- en badinrigting 5599. Dit aantal is bijzonder groot daar van 1854 tot 1861 in de maanden mei het hoogste aantal baden naauwelijks 2000 heeft bedragen. — De londensche tentoonstelling werd zaturdag ll. door 17,282 personen (11,130 met Season Tickets en 6,152 tegen den toegangsprijs van 5 sh.) bezocht. Jl. maandag, zijnde de eerste dag, dat de entréeprijs slechts 1 sh. is, was de toeloop buitengewoon groot en reeds geruimen tijd vóór de deuren werden geopend, wemelde het van menschen in den omtrek van het gebouw. — In den nacht van 26 op 27 april is op sommige plaatsen in Tyrol eene vrij sterke aardbeving waargenomen. — De gemeente Bodegraven is dezer dagen door een groot gevaar bedreigd geworden. Naar men verhaalt is men van plan geweest, om het aldaar aanwezige kruidmagazijn met de daarbij gelegene schans, in de lucht te doen springen. De persoon die bezig was eene loopgraaf te maken, ten einde op die wijze zijn doel te bereiken, is gevat en bevindt zich in verzekerde bewaring. — De volgende aardigheid is te Rome op de versieringen in karton der St. Pieterskerk gemaakt in den gewonen vorm van een gesprek tusschen de twee beelden Pasquino en Marforio. — Wat doet de paus thans Pasquino? — Hij maakt zich gereed te vertrekken. — Onmogelijk ik kan het niet gelooven. — 't Is toch waar, hij is reeds bezig om de St. Pieterskerk in te pakken. — Door een ooggetuige wordt het volgende uit den slag bij Sheloli in Amerika gemeld. Twee regementen, zamengesteld uit bewoners van Kentucky, waren tegenover elkander gesteld en geraakten in een moorddadig gevecht. Een soldaat der unie had zijn gekwetsten broeder gevangen genomen en nadat dezen aan de bewaking van eenige soldaten was, ging hij voort met zijn buks af te vuren in zekere rigting. „Schiet niet meer naar die zijde — riep zijn broeder hem toe — daar bevindt zich vader!" — De spaansche bisschoppen werden bij hunne aankomst te Rome door den heer de Mérode bij den paus aldus aangediend: „Ik heb de eer aan uwe heiligheid te berigten dat de spaansche vloot te Rome met den spoorweg is aangekomen." Daarmede doelende op de buitengewoon groote hoeden, welke de spaansche geestelijken dekten en de vorm van een boot hadden. — Dezer dagen schijnt een lid der belgische kamer, gedurende de zitting bezig zijnde met op zijn buitengoed te visschen, tegen een bezoeker te hebben gezegd: „dat hij het veel genoegelijker vond *hier* naar een baars dan *ginds* naar een strafwettelijk idee te moeten visschen,"

Burgerlijke stand.

MIDDELBURG. Eerste huwelijksafkondiging den 1 dezer: C. J. Bosman, jm. 22 j. met J. E. de Oude, jd. 24 j. A. Hackenberg, jm. 43 j. met H. F. H. Raijdt, jd. 24 j. H. de Jongh, jm. 27 j. met J. E. de Jonge, jd. 22 j. H. J. Bruins, jm. 33 j. met H. J. A. van Kell, jd. 20 j.

(Van 24 tot 31 mei.)

VLISSINGEN. Gehuwd: I. I. Dewaeij, jm. 26 j. met C. M. J. Akkers, jd. 30 j. A. J. Pichal, jm. 23 j. met C. J. Palier jd. 23 jaar.

Bevallen: A. M. Boerewinkel, geb. van den Broek, z. I. A. Prince, geb. Zeegers, d. M. van Drielen, geb. Nobels, d.

Overleden: I. H. Laffrée, z. 9 w. C. L. Proost, z. 17 j., G. Schot, z. 5 m. A. M. Pietersen, d. 3 m.

GOES. Gehuwd: P. Ross, jm. 22 j. met J. E. Anemaet, jd. 23 j. M. Robijn, jm. 30 j. met S. Verdorst, jd. 23 j.

Bevallen: B. J. Thijsebaard, geb. Allart, d. G. van Deijck, geb. Lenderinck, d. G. v. d. Hofsteede, geb. John, d. W. de Jonge, geb. Kloosterman, d. P. Witterstein, geb. Hess, z. A. Johannissen, geb. Sterk, z.

Overleden: E. Jacobs, d. 17 j. K. Veekman, d. 6 j. A. C. Graafmans, vrouw van P. Kools, 29 j. D. Zweedijk, vrouw van H. Versee, 32 j.

ZIERIKZEE. Bevallen: J. Hustraan, geb. Axer, z. T. van Dijk, geb. Leeuwe, d. J. Hillebrand, geb. Niesse, z. M. Janse, geb. Tabberné, d. M. A. Hertstein, geb. Vos, d. R. Voorloop, geb. Gudde, d. P. J. Verkaart, geb. Vingerhoed, d. E. Willemse, geb. Berrevoets, z. W. D. Spetters, geb. Schoenmaker, z. W. Vingerhoed, geb. Rogmans, d. (levenl.) W. Gast, geb. van der Werve, z. (levenl.)

Overleden: E. Lancoumois de Does, jd. 40 j. J. den Boer, wed. van N. Krabbe, 48 j.

Verkoopingen en aanbestedingen.

Gisteren heeft ten raadhuize alhier de verpachting plaats gehad van:

1. het regt tot het ophalen van den beer en het reinigen der rioolputten en goten; en

2. het regt tot het ophalen van asch en vuilnis in deze gemeente, beide voor den tijd van zes jaren en tien maanden, ingegaan den 1 dezer. Voor beide perceelen was de hoogste bieder de heer C. de Jonge, voor de som van f 1520 per jaar.

Aan het lokaal van de centrale direktie van Walcheren had gisteren de aanbesteding plaats van het bouwen van twee vaste bruggen over den middelburg-domburgschen watergang bestaande uit gemetselde landhoofden, ijzeren leggers en houten dak. Daarvoor was de laagste inschrijver de heer A. Rinders te Breskens voor de som van f 3360. Deze aanbesteding is evenwel niet goedgekeurd daar het bedrag boven de raming is.

BEHANDELING

VOOR HET PROVINCIAAL GEREGTSHOF IN ZEELAND

VAN DE ZAAK VAN

JAN PIETER SMITH,

BESCHULDIGD VAN

vijftien valschheden in geschriften van koophandel en het des bewust gebruik maken dier valsche stukken.

Het provinciaal geregtshof in Zeeland ving woensdag voormiddag omstreeks 10½ ure de behandeling aan van het regtsgeding tegen Jan Pieter Smith, oud 57 jaren, geboren en wonende te Vlissingen, scheepsmakelaar, thans in hechtenis in het huis van burgerlijke en militaire verzekering alhier, beschuldigd van vijftien valschheden in geschriften van koophandel, door het namaken van handteekeningen of door versiering van overeenkomsten, beschikkingen, verbindtenissen of bevrijdingen, of door die naderhand in deze akten in te lasschen, of door bijvoeging tot of verandering van verklaringen of feiten, welke deze stukken moesten inhouden en doen blijken, en van het des bewust gebruik maken van die valsche stukken.

In het bijvoegsel behoorende bij het nommer dezer courant van 24 mei hebben wij de akte van beschuldiging in haar geheel medegedeeld.

Het hof was zamengesteld als volgt: mr. C. W. E. Vaillant, voorzitter; mr. J. P. van der Bilt, mr. M. F. Lantsheer en mr. J. W. de Bruijn van Melis- en Mariekerke, raadsheeren, benevens jhr. mr. A. W. Snouck Hurgronje, als bijzittend raadsheer; jhr. mr. W. C. de Jonge, griffier. Het openbaar ministerie werd waargenomen door mr. M. Verbrugge, prokureur-generaal, terwijl als verdediger van den beschuldigde optrad mr. W. C. Borsius, advokaat alhier.

Na opening der zitting worden de gewone vragen tot den beschuldigde gerigt en door dezen beantwoord. Hierna deelt de voorzitter mede dat jhr. mr. A. W. Snouck Hurgronje als bijzittend raadsheer zitting heeft en verzoekt den griffier daarvan aanteekening in het procesverbaal te doen.

Vervolgens worden voorgelezen het arrest van verwijzing naar deze openbare teregtzitting en de akte van beschuldiging; en daarna de aanslagen in het patent van den beschuldigde, als koopman en scheeps-kommissionair, over de jaren 1860/61 en 1861/62, voor den tijd van één jaar ieder, benevens zijne akte van aanstelling.

Bij het afroepen van de lijst der getuigen, waarop voorkomen 78 personen, blijken twee afwezig te zijn, zijnde de heer Theodore Charles Engels, assuradeur te Antwerpen, en Abraham Oosterling, sjouwer te Breskens. De afwezigheid dezer getuigen wordt door den prokureur-generaal voldoende toegelicht, en op de vraag des voorzitters of de beschuldigde verlangt dat de behandeling der zaak worde uitgesteld of voortgezet, wordt door diens verdediger de voortgang van 't geding verzocht.

Nog wordt de griffier uitgenoodigd aanteekening te doen van de verklaring van den prokureur-generaal en den verdediger, dat zij geene voorlezing verlangen van de door de getuigen afgelegde verklaringen, waarop aan 38 der op de lijst laatst voorkomende getuigen verlof wordt gegeven tot den volgenden morgen ten 10 ure te vertrekken, terwijl de overigen binnen het hofgebouw moeten blijven.

Eene door den voorzitter voorgestelde wijziging in de volgorde der getuigen wordt goedgekeurd, waarop het getuigenverhoor een aanvang neemt en worden gehoord:

I. De heer Eduardus Remsbottijn, assuradeur te Antwerpen. Deze verklaart bekend te zijn met de stranding van het brikschip Dollart, gevoerd door kapitein Jan Jans Koster, den 9 februarij 1861, op een der banken bij Breskens; zijnde dat schip op een hem thans onbekenden datum in februarij uit Antwerpen vertrokken, terwijl de in het schip aanwezige lading te Antwerpen was geassureerd en de heer A. Benier te Vlissingen, als agent van getuige, aldaar werkzaam was. Niet wetende dat de gezagvoerder van het vaartuig reeds met den beschuldigde in overleg was getreden, is de heer R. J. Genicot namens de reederij te Antwerpen als gemagtigde naar Vlissingen vertrokken. Na vele moeijelijkheden is men aldaar overeengekomen dat men een gedeelte der lading naar Antwerpen zou overbrengen en dat een deel van het te Vlissingen aangekomene daar zou verkocht worden.

Op de daartoe strekkende vragen des voorzitters verklaart deze getuige verder bekend te zijn met den eisch tot bergloon van den beschuldigde, welke echter is afgewezen volgens eene tusschen de assuradeurs en den beschuldigde te Antwerpen

gehouden zamenkomst, terwijl getuige tevens als resultaat der zamenkomst afgeteekend geworden met eene voorloopige rekening van den beschuldigde, (voorkomende onder de benaming van averijrekening, maar beter genoemd rekening van onkosten). Deze rekening kwam den assuradeurs te Antwerpen echter zeer hoog voor en deed bij hen verdenking ontstaan, hetgeen dan ook een onderzoek ten gevolge heeft gehad waarvan de uitslag die verdenking regtvaardigde. Het stellen van valsche handteekeningen op de bewijsstukken is echter eerst later ontdekt, daar men de gestelde handteekeningen niet kende.

In antwoord op eene vraag van den prokureur-generaal zegt getuige dat de overgelegde rekening moet zijn eene rekening van werkelijk gedane uitgaven en noodzakelijke kosten, waarop niets meer mogt worden gesteld.

Ten verzoeke van den verdediger wordt getuige door den voorzitter gevraagd of hier in abstracto sprake van hulploon zijn kan (zijnde bij het eerste verhoor de verklaring afgelegd dat niet van bergloon maar alleen van hulploon kan gesproken worden). Deze vraag wordt bevestigend beantwoord, onder bijvoeging dat, zoo de kapitein en het volk aan boord is, er nimmer bergloon maar altijd slechts hulploon kan gevraagd worden.

Eene andere vraag ten verzoeke van den verdediger, ten opzigte van het bedrag van kommissieloon, kan door getuige niet juist worden beantwoord.

Daarop toont de voorzitter aan den beschuldigde het stuk waarop staat de akkoordbevinding eener som van f 5000, onder opmerking dat de beschuldiging juist gegrond is op valschheid in die bewijzen welke strekken moesten en door de assuradeurs werden verlangd tot staving van de door hem overgelegde rekening. *De hierop door den beschuldigde gesproken* woorden tot wederlegging of verdediging — voor het publiek in de zaal onverstaanbaar — nopen den voorzitter tot de opmerking dat het beter voor den beschuldigde is niet zoo uit te wijden en ten deze zich meer op zijn verdediger te verlaten.

II. De heer Theodore Callaerts, assuradeur te Antwerpen. Dezen getuige is het bekend dat de brik Dollart, geladen met stukgoederen, in de eerste dagen van februarij uit Antwerpen *is vertrokken en den 9 februarij 1861 is gestrand. Toen het* te Antwerpen bekend was dat de gezagvoerder Koster aan den wal te Vlissingen zich met den beschuldigde had ingelaten, besloot men iemand daarheen te zenden, waarop de heer Genicot, aldaar aangekomen, onderhandelingen heeft aangeknoopt, ten gevolge waarvan eindelijk de lading is afgestaan. Ook deze getuige verklaart dat Smith bergloon heeft geëischt, doch, daar de kapitein steeds bij het schip was gebleven, meende men dat er slechts van hulploon sprake kon wezen. Op eene te Antwerpen met de assuradeurs en den beschuldigde gehouden komparitie is dezen laatsten f 5000 belooning toegestaan, terwijl een deel der lading naar Antwerpen gebragt en een gedeelte te Vlissingen zou verkocht worden. Van de opbrengst van *dezen verkoop werd den beschuldigde tevens* 2 pct. toegekend, benevens vergoeding van onkosten, hoewel alle in rekening gebragte kosten moesten zijn gestaafd. In de maand junij heeft men van de door den beschuldigde opgemaakte averijrekening kennis gekregen, die aan den heer Genicot is ter hand gesteld. Deze rekening wekte zeer de ontevredenheid op, en de post van f 3900 voor ligtervaartuigen meende men al dadelijk als overdreven te moeten beschouwen, *waarom de rekening is gesteld in handen van een* expert.

Ook deze getuige erkent dat de benaming rekening van onkosten juister is dan die van averijrekening, en verklaart voorts, op de vraag, hoe veel aan Smith is uitbetaald, dat het bedrag 10,700 franken beloopt, zoo dat niet alles is voldaan, ofschoon de beschuldigde zich zelf wel voor een goed deel zal hebben gedekt.

Op eene vraag van den raadsheer mr. M. F. Lantsheer verklaart de getuige dat de beschuldigde niets anders mogt in rekening brengen dan onkosten; en voorts op eene namens den verdediger gedane vraag, dat er vóór de zamenkomst van 1 of 2 maart met den beschuldigde, eerst eene konferentie met den kapitein buiten de tegenwoordigheid van den beschuldigde heeft plaats gehad, waarbij de kwestie der ligters is ter sprake gebragt.

(Zie het vervolg in het bijvoegsel.)

BUITENLAND.

Algemeen overzigt.

De aanstaande opheffing *van de ministeriën van eeredienst* in Nederland, wordt door Le temps met deze woorden aangekondigd: „Als dan zal in dezen verlichten staat weldra deze scheiding van kerk en staat worden tot stand gebragt, die thans de welgezinden van alle landen wenschen, en slechts eene utopie blijft voor hen, welke leven van den band tusschen de kerk en den staat."

De belgische kamer van afgevaardigden heeft in hare zitting van 4 junij *het geheele wetsontwerp ter herziening* van het strafwetboek met 58 tegen 35 stemmen aangenomen. L'indépendance belge meent daarin minder waarborg voor de vrijheid der drukpers te zien dan vroeger.

De diskussien die in de laatste zitting van het engelsch lagerhuis gevoerd zijn, waren niet van belang ontbloot en dit te meer daar de behandelde zaak tot eene kabinetskwestie was gemaakt, ten gevolge van eene vereeniging der radikale en behoudende partij. Het groote vraagstuk, dat telken male weder in het lagerhuis op den voorgrond treedt: de vermindering van het leger en de wapeningen, welke overal worden tot stand gebragt werd diemaal aangemaakt tot het doen ondergaan van eene nederlaag aan het ministerie. Er was eene motie ingediend door een lid der radikale partij den heer Stansfeld, die verklaarde „dat 's lands uitgaven voor verminderbaar waren, zonder dat de veiligheid, onafhankelijkheid en invloed van den staat daardoor in gevaar zouden komen." De behoudende partij had daarop een amendement voorgesteld, welke nog meer bepaalden zin dan de motie zelve. Lord Palmerston deed daarop het volgende amendement om dat van den heer Stansfeld te doen vervallen. Het luidde aldus: „*het lagerhuis is doordrongen van de noodzakelijkheid van* bezuinigingen in elk der takken van het staatsbestuur, maar tevens vervuld met de verpligting om te voorzien in middelen, die strekken tot de binnenlandsche veiligheid en de handhaving der buitenlandsche belangen. Het lagerhuis heeft dien ten gevolge met genoegen de vermindering van de openbare uitgaven gezien en vertrouwt dat, naarmate de staatsaangelegenheden dit zullen gedoogen, verdere bezuinigingen zullen worden tot stand gebragt." De motie van den heer Stansfeld, welke door die van lord Palmerston slechts door de radekale partij werd ondersteund heeft slechts eene minderheid van 65 stemmen tegen 367 kunnen halen. De motie van vertrouwen van lord Palmerston werd daarop na verwerping van *een amendement, door den heer Lindsay voorgesteld*, met overgroote meerderheid aangenomen.

Te Elberfeld heeft een brand gewoed die in uitgebreidheid met dien van Enschede te vergelijken is. Van de nieuwe stad zijn slechts zeer weinige woningen min of meer vernield blijven staan.

Oostenrijk houdt zich nog steeds bezig met de vermindering van het leger, en het volgende is door de kommissie voor het financiewezen aangenomen. „Aangezien het belang van den staat slechts het streng volhouden eener defensieve staatkunde vordert en dat dien ten gevolge een leger genoegzaam kan worden geacht wiens getalsterkte veel minder groot is dan die welke is voorgesteld voor het administratiejaar 1862, zoo neemt de kamer als totaalcijfer aan 135,300,000 florijnen voor het jaar 1862, waarvan 121,935,000 uit 's lands financiën en het overige gedeelte uit de bijzondere inkomsten der *militaire administratie te voldoen*.

Vervolgens is nog het volgende aangenomen. De kamer betuigt aan de regering haren dringenden wensch dat langs diplomatieken weg zoo spoedig mogelijk de italiaansche aangelegenheden worden geregeld, opdat het niet langer noodzakelijk zij om zoo veel troepen te onderhouden in het lombardisch-venetiaansch koningrijk en op de grenzen.

Omtrent de getrouwheid der hongaarsche regementen schijnt Oostenrijk *eenig wantrouwen te hebben opgevat, daar* men deze naar garnizoenen in het binnenland heeft gezonden en hunne plaats in Venetië heeft doen innemen door boheemsche soldaten.

De oostenrijksche kamer van afgevaardigden heeft in de zitting van 2 dezer de financiële wet tot dekking van het kort van 1862 aangenomen.

Wanneer de berigten uit Rusland mogten bevestigd worden, die ontvangen zijn met betrekking tot eene verbetering in liberalen zin der regterlijke organisatie, dan zou dit eene belangrijke schrede kunnen genoemd worden op den weg eener staatkunde, welke de keizer schijnt te willen volgen. De wijzigingen in de regterlijke organisatie zouden bestaan in de *invoering der jury en in de openbare behandeling der regtsgedingen*.

Uit Lissabon zijn weder tijdingen ontvangen, welke van een vernieuwd uitbreken van onlusten gewagen in eenige dorpen, alwaar men onder de kreeten: leve de koning, leve de godsdienst, weg met de belastingen eenige manifestatiën heeft gedaan.

Volgens de dagbladen van New-York zou er een traktaat *gesloten zijn tusschen de Vereenigde Staten en Juarez*, volgens hetwelk de eersten aan de laatsten tien millioen dollars zouden geven, tegen afstand van grondgebied. De mexikaansche kwestie zou op deze wijze nog wel een fransch-amerikaansch vraagstuk kunnen worden.

De gefedereerde troepen rukken steeds meer en meer voorwaarts en zijn thans op vijf mijlen van Richmond. Men verwacht in die stad een wanhopigen strijd. Men meent dat het *Noorden wederom eene nieuwe ligting heeft uitgeschreven* van vijftig duizend manschappen.

De generaal Beauregard heeft eene proklamatie gezonden aan de planters van het zuiden, waarin zij worden aangespoord om de katoen te verbranden, welke in 's vijands handen zou kunnen vallen.

Frankrijk.

Langzamerhand meent men de plannen van Napoleon met betrekking tot Mexiko duidelijker te zien worden. Deze zouden bestaan in het maken van Mexiko tot een fransche kolonie, of liever om daarmede te handelen gelijk Engeland met de Ionische eilanden, hetgeen zeker voor den franschen koophandel tot zeer groot voordeel zou zijn. Te Parijs zijn berigten ontvangen uit Mexiko, waarin wordt gemeld dat er verscheidene pronunciamentos (meetings) gehouden zijn, *waarin aan Almonte den presidentszetel over Mexiko is opgedragen*. Wanneer wij nu voor een oogenblik de geloofwaardigheid dezer berigten aannemen, dan vragen wij nog of er veel kan opgemaakt worden uit dergelijke uitspraken van den volksgeest, beheerscht als zij thans wordt door fransche bajonnetten, en geleid door personen, wier staatkunde uit de pen vloeit van fransche gevolmagtigden.

— Volgens den Moniteur zal omstreeks 10 junij de vice-admiraal Jurien de Lagravière naar Frankrijk terugkeeren.

— Saïd Pacha is woensdag morgen begeleid door eene eerewacht van kurassiers der keizerlijke garde naar Boulogne vertrokken om zich aldaar in te schepen naar Engeland.

— Het Journal des débats heeft een „communiqué" ontvangen wegens een overgenomen artikel uit l'Union.

Italië.

Uit Rome wordt gemeld dat aldaar op 1 junij tegenwoordig waren ongeveer twee duizend driehonderd geestelijken. De bisschoppen schijnen een adres van gehechtheid aan de *wereldlijke magt van den paus te zullen aanbieden*, waarvan de zamenstelling is opgedragen aan een engelschen en een franschen bisschop. De eerste is de kardinaal Wiseman.

Dit en meer andere berigten doen onderstellen dat er eene gisting heerscht onder de talrijke omgeving van den paus, uit alle landen zamengestroomd. Mogt het van deze zijde tot eene uitbarsting komen, dan gelooven wij dat dit slechts zou kunnen dienen om de italiaansche kwestie eene schrede verder te brengen *op den weg harer oplossing, te meer daar* alle heftige uitingen van Rome slechts ten bewijze zouden strekken van zijne magtelooze woede.

— Het parlement heeft op 3 junij zijne zittingen hervat waarbij eene belangrijke diskussie is gevoerd over het gebeurde te Brescia. Een brief van Garibaldi moest strekken om daaromtrent alle plannen te ontkennen betreffende een inval op oostenrijksch grondgebied.

Het wetsontwerp betrekkelijk het regt van vereeniging en vergadering is door den heer Ratazzi ingediend. Het houdt ook bepalingen in, welke betrekking hebben op het aanwerven van vrijwilligers en op de inschrijvingen voor het aankoopen van wapenen en krijgsbehoeften.

— Volgens een dagblad van Milaan bespeurt men weder sedert eenige dagen eene buitengewone beweging op de grenzen. Het goevernement had kennis gegeven aan de plaatselijke autoriteiten, dat het de bewegingspartij wederom verdacht hield een inval te willen doen op oostenrijksch grondgebied. Men heeft eene kompanjie der 58e brigade gezonden naar Castelluccio, Rodigo en Rivolta, waardoor thans de geheele linie van Mincio tot aan de Po goed bezet is. Daarbij zijn strenge orders te geven om te waken, dat er geene ontschepingen plaats hebben van onbekende personen en dat de personen, die zonder behoorlijke passen de grenzen mogten willen overtrekken worden aangehouden.

HANDELSBERIGTEN.

Graanmarkten enz.

Amsterdam 6 junij. Tarwe en gerst onveranderd. Raapolie op zes weken f 45½. Lijnolie op zes weken f 40¾.

Dordrecht 5 junij. Tarwe 20 cent hooger, rogge en gerst 20 cent en boekweit f 7 lager, haver, boonen en erwten prijshoudend, raapolie f 44.

Oostburg 4 junij. De aanvoer van granen was heden ruim doch er bestond weinig vraag, ten zij voor puike kwaliteiten tarwe en gerst; afwijkende monsters, zoo mede overige granen, moesten lager afgegeven worden, waartoe houders echter niet algemeen konden besluiten. Tarwe werd verkocht f 11,50, f 10,25, f 11, f 10,75 a f 9. Rogge alleen voor dadelijk gebruik f 8 betaald. Wintergerst f 5,70, f 5,50, f 5,20 a f 4,70. *Zomer dito* f 4,80 a f 4,50. Haver f 3,75 a f 3,50 en f 3,25. Paardenboonen f 7 a f 6,50.

Middelburg 5 junij. Ofschoon de aanvoer van tarwe klein blijft zoo was die echter meer dan toereikend voor de bestaande vraag, daar letterlijk niemand dan voor de konsumtie kocht. Houders van tarwe blijven meestal te hoog gestemd, redenen waarom er weinig of niet omgaat. Vorige weekprijzen zijn heden weder betaald. Rogge, ofschoon weinig ter *veil, bleef ook zonder vraag; bij uitslijting zijn echter eenige* mudden aan vorigen weekprijs verkocht. Puike zware wintergerst niet ter veil, ligte soort niet begeerd; puike zware zomergerst zeer weinig ter veil en had eenige vraag aan vorige weekprijzen. Walchersche witteboonen werden te hoog gehouden, daarin ging bijna niets om, dito bruineboonen niet getoond, dito paardenboonen zonder handel, erwten zonder omgang.

Raapolie f 45¼. Patentolie f 47¾ Lijnolie f 41¼ per vat op 6 weken, op kontant f 1 lager.

GEMIDDELDE MARKTPRIJZEN.

	per ned. mud.		per ned. mud.
Tarwe . . .	f 11,— à f 11,75	Paardeboonen	f —,— à f —,—
Rogge oude	- 8,25 à - 8,50	Witte erwten .	- —,— à - —,—
Gerst wint .	- —,— à - —,—	Gr. erwten .	- —,— à - —,—
Dito zom. .	- 5,— à - 5,25	*Graauwe dito*	- —,— à - —,—
Boekweit .	- —,— à - 7,—	Kool en raapz.	- —,— à - —,—
Haver . . .	- —,— à - 3,75	Aardappelen.	- 4,25 à - 4,50
Bruineboon.	- —,— à - —,—		per ned. pond.
Witteboonen	- 12,— à - 12,50	Versche boter	f —,80 à f —,90

Middelprijzen van bakbare tarwe f 11,40 en rogge f 8,25.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 6 junij.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½	pct.	63
	dito Nationale dito	3	„	75
	dito dito dito	4	„	98¾
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	139⅝
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5	„	102
	Certifik. Hope & co.	4	„	74¼
	dito dito 1855, *6de serie* .	5	„	91
	dito	6	„	53⅛
	Aand. spoorweg			197
	Leening 1860	4½	„	89⅛
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	—
Spanje.	Obligatien	2	„	43⅝
	dito binnenlandsch	3	„	48⅛
	Certifik. coupons bewijzen			—
	Krediet instelling			—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek . . .	5	„	51⅞
	dito amsterdamsche	5	„	73¼
	dito nationale	5	„	60¾
	dito 1847/1852	2½	„	—
	Bank aktien	3	„	764
Belgie.	Certifikaten bij Rothschild	2½	„	53¼
Portugal.	Obligatien	3	„	45
	dito nieuwe	3	„	44⅛
Grenada.	dito			—
Venezuela.	dito	2½	„	21⅛
Illinois.	dito	7	„	84
Mexiko.	dito	3	„	30

Londen 5 junij. ten 12 ure. Consols 92.
Weenen 4 junij. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 71,20.
Parijs 5 junij. (slotpr.) 4½ pct. compt. 97,30 3 pct. 70,45.

ZEETIJDINGEN.

Sedert 4 dezer zijn uit zee gekomen, bestemd naar Antwerpen: *Ida Maria de Raadt*, gez. de Boer, *Nuova Diana*, gez. Molsino, beide van Buenos-Ayres; *Samuel Bernard*, gez. Sharman, Pentewan; *Excel*, gez. Watkinson, Londen; *Aritic*, gez, Zeregua, New-York; *Jessie Stenart*, gez, Smith, Liverpool; *Eduard & Elise*, gez. Herondsen, Boston; *George u Philips*, gez. Whitwell Cork. Naar Gent bestemd: *Familiens Haab*, gez. Hennison, Denemarken. En naar Vlissingen: *Erancois*, gez. van Eijk, Engeland.

Van Antwerpen naar zee gezeild: *Elisa Maria*, gez. Morin, Engeland; *Lewis*, gez. Bennett, Swansea; *Laura*, gez. Pahlow, Dantzig; *Erwartung*, gez. Stapelmann, *Wilhelm Tell*, gez. Busch, beide naar Newcastle; 2 *Broeders*, gez. Smak, op avontuur. Van Gent gezeild: *Auguste* gez. Waldack, Liverpool.

WELDADIGHEID.

Voor ENSCHEDÉ ontvangen:

Bij ds. Abresch, uit de collecte N. kerk op Hemelvaartsdag een oude zeeuwsche rijksdaalder; door bezorging van ds. Koch, onder lett. T. S. M. een muntbiljet à ƒ 10, no. 462 NN.

ADVERTENTIEN.

Getrouwd: H. VAN HENGELAAR
en C. P. VAN DEN HOUTE WILLEMS.
Middelburg, 4 Junij 1862.

Getrouwd:
J. VAN NEDERVEEN,
Weduwnaar van M. L. VAN HEUSDEN,
met
D. C. VAN HEUSDEN.
Middelburg,
den 6 Junij 1862.

De genen die iets te vorderen hebben van — of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen FREDERIK DE MUYNCK, in leven Smid, gewoond hebbende in de Gemeente Middelburg, aan de Zaagmolens, gelieven daarvan opgaaf of betaling te doen ten Kantore van den Notaris VAN DE GRAFT, vóór den 1 Julij aanstaande.

BETALING van Tractementen ten Kantore van den Betaalmeester en bij Heeren Ontvangers der Directe Belastingen.

De Regthebbenden op eene Roeiboot, gemerkt MOKTAEL HADID DUNKERQUE; eene in stukken geslagen Boot, gemerkt DE FLORA; 13 nieuwe Platen, lang 3 tot 4 El, gemerkt no. 1 & S; een stuk van een Mast, van eene Ra en van een Gaffel; 4 stuks Rondhouten, een Watervat, een eind Tros lang 10 El, Scheepstrappen, Scheepsdeelen, Luiken, Riemen, oude Duigen en ander Wrakhout, — kunnen die Goederen reclameren bij den Burgemeester van **Westkapelle.**

HOOFDONDERWIJZER TE GAPINGE.

GEMEENTE VROUWEPOLDER.

De betrekking van **HOOFDONDERWIJZER** aan de Openbare Lagere School te **Gapinge** vacerende, worden bevoegde Sollicitanten uitgenoodigd zich, onder overlegging der gevorderde stukken, in Persoon of met franco Brieven aan te melden bij den Burgemeester der Gemeente, vóór of op den 20 Junij aanstaande, tot nadere oproeping voor het vergelijkend Examen.

Aan deze betrekking zijn verbonden: 1. eene Jaarwedde van ƒ 400, met vrije woning en Tuin, en 2. een veranderlijk inkomen van een derde der betaalde Schoolgelden van ieder Kind boven het getal van 30 Leerlingen op de Dagschool, een derde van de Schoolgelden van iederen Leerling voor Dag- en Avondschool ingeschreven, een vierde van die welke alléén voor de Avondschool zijn ingeschreven; terwijl bovendien de Hoofdonderwijzer, onder goedkeuring van Heeren Gedeputeerde Staten, voor de daaraan verbonden waarneming der functien van Koster, Voorzanger Kerkelijk Ontvanger, Brievengaarder enz. de daaraan verbondene bezoldiging geniet.

VELE KIEZERS hebben het voornemen om bij de aanstaande verkiezing van een Lid voor de Tweede Kamer der Staten Generaal, hunne stem uit te brengen op

Jhr. Mr. J. H. G. VAN TETS VAN GOUDRIAAN,

Oud-Commissaris des Konings in de Provincie Zeeland.

EENIGE KIEZERS hebben met teleurstelling tot dus verre eene aanbeveling in de Nieuwsbladen gemist van den Heer Mr. S. Baron VAN HEEMSTRA, als Lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal voor het Hoofdkiesdistrict Middelburg. Wetende dat des niettegenstaande bij velen het voornemen bestaat om op dien Heer hunne stem uit te brengen, achten zij het niet overbodig van dit voornemen te doen blijken en daarbij een woord van aanbeveling te doen hooren, en dit te meer omdat men, in strijd met de waarheid, heeft gelieven uit te strooijen dat de Heer VAN HEEMSTRA voor de Kandidatuur voor Middelburg zou hebben bedankt.

Stelt men in Zeeland prijs op eene waardige vertegenwoordiging, en wil men gaarne de zoo dikwijls miskende Zeeuwsche belangen zien toevertrouwd aan mannen, die bij ijver en kunde, juiste kennis van die belangen en behoeften hebben en die vooral den zoo onontbeerlijken zedelijken invloed bezitten, om die belangen met vrucht te kunnen voorstaan en te doen gelden, men brenge dan toch persoonlijke gevoelens ten offer; men vrage niet naar omstandigheden van ondergeschikten aard, men vergenoege niet met achtenswaardige doch onbeproefde mannen, maar men kieze ervaren Staatslieden, die ook aan tegenstanders achting weten in te boezemen, al zijn zij ook geen Zeeuwen van geboorte.

Medekiezers, met het oog op onzen Spoorweg en op zoo veel meer, wat in Zeeland krachtige verdediging behoeft, roepen wij u toe: kiest den geachten en kundigen man, die in zijne vorige betrekkingen blijk heeft gegeven niet alleen van onze belangen te kennen, maar ook van ze krachtig te willen bevorderen; kiest

Mr. S. Baron VAN HEEMSTRA,

en bedenkt dat klagen niet voegt, waar voor een deel aan ons zelven de schuld ligt.

EENIGE KIEZERS in het Hoofdkiesdistrict **Middelburg,** nemen de vrijheid aan hunne Medekiezers voor te stellen den Heer **Mr. S.** Baron **VAN HEEMSTRA,** laatst Minister van Binnenlandsche Zaken, om den Heer Mr. J. J. SLICHER VAN DOMBURG, die verzocht heeft niet herkozen te worden, als Lid van de Tweede Kamer der Staten Generaal te vervangen. Door deze aanbeveling bedoelen zij geenszins de verdiensten te verkleinen van den Heer Mr. W. PH. VIS, die door anderen wordt voorgedragen, maar alleen de belangen van Nederland in het algemeen en van de Provincie Zeeland in het bijzonder, te bevorderen; vermits de Heer VAN HEEMSTRA, als een der negen moedige mannen, welke het eerst een voorstel van Grondwetsherziening hebben gedaan, en later in andere betrekkingen immer heeft getoond waarlijk vrijzinnig te zijn; — later, als Commissaris des Konings in deze Provincie, zich in vele en velerlei opzigten omtrent haar verdienstelijk heeft gemaakt, en buitendien, door meerdere ervaring, meer dan vele anderen, aanbevelenswaardig is.

INRIGTING VOOR OPVOEDING EN ONDERWIJS.

De ondergeteekende, Kostschoolhouder te Middelbug, neemt de vrijheid de aandacht van Ouders en Voogden op zijne Inrigting te vestigen.

Sedert verscheidene jaren mogt hij op eene andere Standplaats, zich met vertrouwen vereërd zien, en hoopt hij ook in zijne nieuwe betrekking zich hierin te mogen verheugen.

Middelburg, 7 Junij 1862. P. D. KONING.

OPENBARE VERKOOPING.

Op Woensdag den 11 Junij 1862, des morgens ten elf ure precies, in na te melden Polder, zullen de Heeren J. L. VAN LOON, Burgemeester te Steenbergen, en LE JEUNE & SPRUYT, te Antwerpen, publiek en aan de meestbiedenden presenteren te verkoopen,

ruim 90 Bunders uitmuntend zwaar

KOOLZAAD TE VELDE,

in onderscheidene Kavels, wassende in den nieuwbedijkten **Van-Citterspolder,** gelegen in de nabijheid van het Sloe, Gemeente 's Heer-Arendskerke, alles voor Hagelslag verzekerd.

De Koopers moeten van hunne soliditeit doen blijken.

Informatien zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris A. SMALLEGANGE, te Goes, alsmede bij de Eigenaren te Steenbergen en te Antwerpen voornoemd.

OPENBARE VERKOOPINGEN.

Op Woensdag den 18den Junij 1862, des morgens ten 9 ure, in het Gemeentehuis te **Wemeldinge,** ten verzoeke van de Kinderen en Erfgenamen van wijlen ADRIAAN BUSTRAAN en van mede wijlen DINA JACOBUSSE ZUIDDIJK, van

EENE HOFSTEDE,

bestaande in Woonhuis, Schuur en verdere Gebouwen, staande en gelegen in de Gemeente van Wemeldinge, met de nombre van ruim **29 Bunders BOUW-, WEILANDEN** en **BOSSCHEN,** in onderscheidene Perceelen.

Op Vrijdag den 20sten Junij 1862, des morgens ten 10 ure, in voormeld Gemeentehuis, van eenige

VRUCHTEN TE VELDE EN HOOIGEWAS.

Op Woensdag den 25sten Junij 1862, des morgens ten 9 ure, op voormelde Hofstede, van eenen aanzienlijken

BOEREN INSPAN,

als: 4 Paarden, 14 stuks Hoornvee, Varkens, Hoenders bij het koppel, Bouw- en Melkgereedschappen en Meubelaire Goederen.

Alles in alom uitstaande Biljetten in het breede omschreven. — Informatien zijn te bekomen bij de Verkoopers en ten Kantore van den Notaris A. SMALLEGANGE, te Goes.

OPENBARE VERKOOPING op Vrijdag den 27sten Junij 1862, des voormiddags om 10 ure, op **Brigdamme,** Gemeente Sint-Laurens, ten Huize bewoond door de Weduwe P. DAVIDSE, ten overstaan van den Notaris P. VAN DE GRAFT, van:

1. EENE HOFSTEDE met de daarbij behoorende **LANDEN,** staande en gelegen in de Gemeenten Sint-Laurens en Vrouwepolder, ter gezamenlijke grootte van 22 Bunders 08 Roeden 90 Ellen, bewoond en in gebruik geweest bij nu wijlen de Wed. JOOST POLDERMAN; welke in 26 afzonderlijke Koopen zullen worden geveild;

2. EEN HUIS EN ERVE met **TUIN,** staande en gelegen op Sint-Laurens, bewoond door A. LEYNSE en C. JANSE;

3. EEN HUIS EN ERVE met **SCHUUR,** gemerkt wijk R no. 74c, met daarbij behoorend **LAND,** zijnde eene **Karoterij,** in pacht bij I. WANJON, staande en gelegen aan den Noordstraatweg, onder Middelburg.

EN

Op Maandag den 30sten Junij 1862, des voormiddags 10 ure, in de Gemeente Sint-Laurens, van 20 Koopen

VRUCHTEN TE VELDE,

staande op bovengemelde Hofstede en Landen.

Alles breeder omschreven in de gedrukte Notitien dezer Veilingen, welke ten Kantore van opgemelden Notaris verkrijgbaar alsmede nadere inlichtingen te bekomen zijn.

248STE STAATSLOTERIJ.

HEELE EN GEDEELTEN VAN **LOTEN** zijn te bekomen ten Kantore van den gekwalificeerden Collecteur der Staatsloterij te Middelburg, in wiens collecte in de afgeloopene Loterij is gevallen de hoogste Prijs van ƒ 100,000, 1 van ƒ 25,000, 1 van ƒ 1500, 5 van ƒ 1000, 2 van ƒ 400 en 3 van ƒ 200.

Trekking der 1ste klasse den 10 Junij aanstaande.

BERIGT VOOR IJZENDIJKE EN OMSTREKEN.

De TANDMEESTER **D. N. TORRES,** van Middelburg, zal den 8, 9 en 10 dezer te spreken of te ontbieden zijn bij den Heer VERBRUGGE, te IJzendijke.

Bij H. A. POLAK, Vleeschhouwerij op den Nieuwendijk te **Vlissingen,** is voorhanden **Kalfsvleesch** à 35 en 30 cent de 5 Ons, **Ossenvleesch** à 30 en vet **Schapen- of Lamsvleesch** à 25 cent de 5 Ons, Geeft eene zindelijke en honnette bediening.

Beste Bloemige **Fransche AARDAPPELEN,** alsmede beste **Jannen;** voorts nog mooije **Witte Kersen** bij de Vijf Ons en het Mandje, bij

J. FLIPSE, Zusterstraat.

GRAANZOLDERS in Huur gevraagd. — Adres VAN BENTHEM & JUTTING.

AGENTEN GEVRAAGD.

Voor de **Haarlemsche Brandverzekering-Maatschappij,** opgerigt in 1846, werkende op VASTE PREMIEN, met een Kapitaal van ƒ 400.000 en een Reservefonds van ƒ 50,000, worden in al de Gemeenten van dit Koningrijk, waar zij nog niet voorzien is, geschikte Personen — in de Steden als **Agenten,** ten Plattenlande als **Correspondenten** — gevraagd.

Adres aan de Directie te Haarlem.

Eene bekwame Burger **Huishoudster** benoodigd. Adres Balans, letter D no. 7.

Terstond wordt bij Mevrouw SIBMACHER ZIJNEN gevraagd eene **Kindermeid,** voorloopig als Noodhulp.

CONGRES. — VOLKSSPELEN.

INGEZETENEN van MIDDELBURG, welke verlangen in aanmerking te komen om deel te nemen aan eenige, 23 Junij aanst., op de Groote Markt te houden **VOLKSSPELEN,** o. a. **Mastklimmen, Balwerpen, Sprietloopen, Ringrijden in Kruiwagens** enz., kunnen zich daartoe aanmelden bij BELLOO op den Schouwvegerssingel.

Voor het geval dat iemand voor een of meer dier vermakelijkheden eenigen Prijs beschikbaar mogt stellen, wordt hij verzocht dien in te zenden bij den Secretaris van het Congres-Bestuur, Mr. G. N. DE STOPPELAAR.

De ondergeteekende, bewoner van **LA BELLE VUE (Café)** te **Brigdamme,** berigt zijnen geëerden Landgenooten, in antwoord op den twijfel die deswegens bij velen bestaat, dat **oók des Zondags** bij hem Ververschingen te bekomen zijn. Belovende eene zindelijke en accurate bediening.

A. DE TROIJE.

UITSPANNING: DE ZWAAN.

Op Maandag den 2den Pinksterdag, bij gunstig weder,

GROOT MILITAIR CONCERT,

door het Hoornmuzijk van het 2de Reg. Infanterie, onder directie van deszelfs Kapelmeester, den Heer KORN.

Met toestemming van den Burgemeester zal op Dingsdag den 10 Junij naar den **Ring worden gereden** bij I. BROERSE, op **'t Zand,** door alle Liefhebbers van geheel het Land.

STOOMBOOTDIENST

TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.

Uren van vertrek in Junij.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Zaturdag	7	's morg.	6,30	Zaturdag	7	's midd.	12 ure.
Zondag	8	"	7,30	Zondag	8	namidd.	1,30
Maandag	9	"	8,30	Maandag	9	"	1,30
Dingsdag	10	"	10 ure.	Dingsdag	10	's morg.	6
Donderdag	12	"	11,30	Woensdag	11	"	7
Vrijdag	13	's midd.	12	Vrijdag	13	"	8,30
Zaturdag	14	's morg.	6	Zaturdag	14	"	8,30
Zondag	15	"	6	Zondag	15	"	8,30
Maandag	16	"	5	Maandag	16	"	8,30

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

BIJVOEGSEL
VAN DE
MIDDELBURGSCHE COURANT
van zaturdag 7 junij 1862. — No. 68.

Vervolg der behandeling voor het provinciaal geregtshof in Zeeland van de zaak tegen den scheepsmakelaar J. P. Smith.

III. De heer Renerius Jacobus Genicot, dispacheur, te Antwerpen. Even als beide vorige getuigen verklaart deze bekend te zijn met de bevrachting van den Dollart, de verzekering der lading te Antwerpen, de stranding op een der banken bij Breskens en wat daarop gevolgd is. — Op de vraag des voorzitters, wat de reden was waarom getuige naar Vlissingen ging, daar de lading door den kapitein beheerd was? antwoordt hij dat men bang was voor den invloed van Smith, met wien de kapitein had onderhandeld. — Te Vlissingen aangekomen deed de beschuldigde zich aan den getuige als gemagtigde van den kapitein van den Dollart voor, en de verschillende moeijelijkheden door den heer Genicot te Vlissingen, ondervonden in de te maken schikkingen, waarvan deze verschillende voorbeelden aanhaalt, zijn volgens zijne verklaring, aan den invloed van den beschuldigde te wijten. — Op verzoek naar Antwerpen overgekomen, heeft de beschuldigde daar eene voorloopige rekening *ingediend, welke wordt overgelegd* en door getuige erkend. Hij verklaart eveneens dat den beschuldigde f 5000, 2 per cent der opbrengst van den verkoop te Vlissingen der gedeeltelijke lading, benevens vergoeding van onkosten is toegestaan, mits deze door behoorlijke bewijzen werden gestaafd.

De voorzitter merkt op dat in de procedure vele brieven voorkomen geschreven door den heer Genicot aan den beschuldigde, waarvan eenige worden getoond en door den getuige erkend. Uit de verdere verklaringen van dezen blijkt ook dat er geen reden bestond om de lading in Vlissingen zoo lang op te slaan, en men over de handelwijze van den beschuldigde niet tevreden was, alsmede dat noch de voorloopige noch de definitieve rekening kon worden goedgekeurd zonder door behoorlijke bescheiden te zijn gejustificeerd.

Op de vraag van den prokureur-generaal, of onder eene rekening van kosten uitsluitend wordt verstaan eene rekening opgemaakt op de belofte van restitutie van gelden welke men heeft uitgegeven? antwoordt de heer Genicot dat zij is eene rekening van gemaakte onkosten, van gedane voorschotten en dergelijke.

Nog wordt dezen getuige, op verzoek van den verdediger, gevraagd: of niet een gedeelte der lading ook te Parijs verzekerd was? waarop hij antwoordt dat dit gedeelte niet groot was; of hij erkent eenige bij name genoemde brieven, bij een waarvan bezwaar wordt gemaakt tegen het zenden van een ligterschip? welke vraag bevestigend wordt beantwoord; of getuige gezegd heeft tot den beschuldigde, dat hij wegens buitengewone drukte eene goede rekening moest maken, daar er goed zou betaald worden? welke vraag de heer Genicot eveneens bevestigend beantwoordt, onder bijvoeging evenwel dat de bedoeling daarbij niet was zoo als die daaraan wel kan worden toegekend in te ruimen zin; en of hij zich herinnert dat de beschuldigde in de komparitie op 2 maart gezegd heeft al de onkosten *voor zijne rekening en de geheele lading over te* willen nemen? hetgeen mede bevestigend wordt beantwoord.

De zitting wordt hierop voor een kwartier uurs geschorst.

Bij de heropening wordt als getuige opgeroepen:

IV. De heer A. Benier, agent der antwerpsche assuradeurs, te Vlissingen. Deze verklaart hoe er na de stranding van den Dollart pogingen zijn aangewend om, met behulp van stoomvaartuigen, het schip af te brengen. Werd het schip afgebragt dan zou daarvoor f 600, werd het niet afgebragt dan moest f 200 betaald worden. Getuige zich naar den Dollard begeven hebbende vond daar de zoon des beschuldigden aan boord, en hoorde van den kommissaris van het hollandsche loodswezen dat de kapitein reeds aan wal was geweest. Verder geeft de heer Benier een overzigt van het verrigte, doch wordt door den voorzitter uitgenoodigd de geheele geschiedenis ten deze niet na te gaan. *Hij verklaart voorts naar Antwerpen te zijn* ontboden om de door den beschuldigde opgemaakte rekening na te zien, waarvan het resultaat is geweest aanleiding tot eene klagt bij den officier van justitie.

Namens den verdediger wordt dezen getuige nog gevraagd: of er, toen hij voor de tweede maal bij het schip kwam, des zondags, is gezeind om ligters en pompers? en of hij, met betrekking tot de verhouding tusschen den kapitein en den beschuldigde, niet gezegd heeft „de kapitein was meester, Smith stond onder hem?" Beide vragen worden toestemmend beantwoord. Op eene laatste vraag, of getuige des zondags bij den beschuldigde aan huis is geweest om versche pompers te verzoeken? verklaart hij zich zulks niet te kunnen herinneren.

V. De heer G. P. Krapels, kantoorbediende te Rotterdam. Van oktober 1860 tot april 1861 bij den beschuldigde in dienst geweest, verklaart getuige zich het stranden van den Dollart te kunnen herinneren. Des zondags middags is hij voor de eerste maal en daarop des maandags weder aan boord gegaan. De schaderekening is door de zoon van den beschuldigde opgemaakt en daarvan door getuige afschrift *genomen. Deze* kan over de zamenstelling eener zoodanige rekening, volgens zijne verklaring, niet oordeelen, daar hij dergelijke averijrekeningen nooit had gezien. Op de vraag hoe veel reizen er van de bank naar Vlissingen gedaan zijn, zegt hij te gelooven vijf of zes reizen, terwijl de poonschuit De vrouw Helena gedurende acht dagen als kostschip bij den Dollart heeft gelegen.

Deze getuige kan niet antwoorden op de namens den verdediger gedane vraag of er, behalve de beide ankers en kabels, waarvan sprake is, ook nog eene zware ketting naar boord is gezonden.

De beschuldigde beweert dat er meerdere reizen zijn gedaan dan door dezen zijn getuige opgegeven, doch deze weet niet juist of dit getal vijf, zes of zeven bedraagt.

VI. De heer Johannes Gravesteyn, klerk te Vlissingen. Volgens zijne verklaring bestond zijne gewone bezigheid uit schrijfwerk. Hij erkent ook een door hem geschreven stuk, alsmede eene hem getoonde kwitantie, door den zoon van den heer Smith geschreven en door getuige geteekend. Hij verklaart echter het bedrag waarvoor hij heeft geteekend niet ten volle te hebben ontvangen, waarop de voorzitter hem op vriendelijken toon het onvoorzigtige zijner handeling aantoont en hem raadt in het vervolg beter toe te zien.

Voorts worden eenige door hem geschreven rekeningen erkend, waarvan de handteekeningen hem vreemd zijn; en *op de opmerking des voorzitters dat het vreemd is dat derge*lijke rekeningen op het kantoor in plaats van door de leveranciers geschreven werden, antwoordt hij, altijd op last van zijn patroon te hebben gehandeld.

VII. Albertus Carras, rijks ambtenaar, te Vlissingen. Deze getuige heeft volgens zijne verklaring gesurveilleerd bij de stranding en heeft een lijst der schepen bij de stukken der procedure overgelegd.

VIII. Pieter Marinus Visser, rijks ambtenaar te Vlissingen. Ook deze getuige verklaart ter surveillance op en bij den Dollart te zijn geweest. Op den 28 februarij was echter alles op de bank afgeloopen en werden zijne orders ingetrokken. Hij ook erkent dat de Vrouw Helena als kostschip bij den Dollart heeft gelegen en de door den vorigen getuige overgelegde lijsten worden door hem herkend. Het aantal reizen kan hij *niet met* zekerheid opgeven; evenmin weet hij hoe veel menschen bij het lossen gewerkt hebben en hoe veel manschappen er aan boord van den Dollart waren. Hij weet wel dat de ekipage van het schip niet medewerkte en verklaart dat het vaartuig *van den beschuldigde niet nieuw meer was.*

Op eene vraag van den prokureur-generaal, antwoordt deze getuige bevestigend, dat de loodsboot, waarop Willem Vader als schipper vaart, van zondag tot vrijdag daarbij gelegen heeft.

IX. Jacob de Ruijter, en X. François de Ruijter, beide sjouwers. — XI. Pieter Lefeber, werkman. — XII. Adriaan van der Meer, XIII. Jozias van Alphen, XIV. Cornelis Stabij en XV. Tobias Chuart, sjouwers, allen te Breskens.

Alle deze getuigen worden achtereenvolgens gehoord en verklaren aan den Dollart voor ongelijken tijd (bij de meesten 2 dagen en 2 nachten) te hebben gewekt, voor verschillend loon, hetwelk hun door den zoon van den beschuldigde is uitbetaald; dat zij met tien personen aldaar, zonder dat anderen mede werkten, werkzaam waren en alleen de stuurman aan boord was.

XVI. Cornelis Labout, timmerman te Vlissingen. Deze getuige heeft 12 dagen en 12 nachten, als timmerman, sjouwer enz. aan den Dollart gewerkt; daarvoor is hem f 25 of f 26 uitbetaald, zonder dat hij daarvoor eene kwitantie geteekend heeft. De volgens het vijfde punt van beschuldiging genoemde kwitantie wordt door getuige niet erkend, onder bepaalde verklaring dat hij dezelve niet heeft geteekend.

De voorzitter zegt tot den beschuldigde dat er onder de te zijnen huize gevonden papieren eene nota is gevonden, waarop voorkomt een post van f 25 aan C. Labout, terwijl als men het door de 10 gehoorde werklieden ontvangene bij elkander trekt er plus minus f 40 is uitgegeven. Ten deze zal echter later blijken.

XVII. Marinus Vader, XVIII. Marinus Vader jr., XIX. Hubrecht Vader en XX. Mattheus Vader, allen dijkwerkers te Vlissingen. Deze hebben alle, volgens hunne in volgorde afgelegde verklaringen, 10 dagen en 11 nachten aan de brik gewerkt en door elkander f 21 daarbij verdiend; voor het hun uitgekeerde bedrag *is geen kwitantie geteekend*, en de kwitantie bedoeld bij het eerste punt van beschuldiging wordt door geen hunner erkend.

XXI. Willem Vader, schipper bij het nederlandsche loodswezen te Vlissingen. Deze heeft niet voor den beschuldigde gewerkt, van dezen geen geld ontvangen en eene hem getoonde kwitantie niet geteekend, komende de handteekening daarop ook niet overeen met die welke als zijne gewone reeds ten processe aanwezig is.

XXII. Jan Daane, dijkwerker, XXIII. Hermanus Pieter Snijder, sjouwer, XXIV. Pieter van de Velde, scheepstimmerman, XXV. Cornelis Abraham Hollestelle, houtwerker bij de marine, XXVI. Hubrecht Quite, werkman, XXVII. Jacob van den Bovenkamp, varensgezel, XXVIII. Antonius Ferwerda, werkman. XXIX. Elias van den Berg, werkman, XXX. Jacobus van Akkeren, *sjouwer. XXXI. Joseph le Clercq, timmerman.* XXXII. Dorotheus Hendrik Hageman, scheepmaker, XXXIII. Johannes Baptiste Potters, opperman, XXXIV. Johannes Jacobus de Ruijter, werkman, XXXV. Cornelis Jacobus de Visser, XXXVI. Thomas Meadows, scheepstimmerlieden en XXXVII. Adriaan Kamermans, schipper, allen te Vlissingen. Al deze getuigen verklaren voor den beschuldigde te hebben gewerkt in verschillende tijdruimten tegen verschillende aan hen uitbetaalde loonen, zonder dat òf door ieder hunner afzonderlijk, òf door hen gezamenlijk, òf door één hunner voor allen, daarvoor eene kwitantie geteekend is.

XXXVIII. Matheus Jozias Vader, varensgezel bij het loodswezen te Vlissingen. De kwitantie ten bedrage van f 144, bedoeld bij het tweede punt van beschuldiging, wordt door dezen getuige niet erkend, terwijl ook zijne daaronder gestelde handteekening niet van zijne hand is. De vraag des voorzitters of hij niet f 144 van den beschuldigde gekregen heeft, wordt door getuige ontkennend beantwoord met de woorden: „Was 't maar waar, mijnheer!"

Deze kwitantie wordt nogmaals aan de verschillende getuigen die Vader heeten getoond, doch niemand kent de handteekening.

Op de vraag des voorzitters erkent de beschuldigde dat de twee meergenoemde kwitantiën, bedoeld bij het eerste en tweede punt van beschuldiging, valsch zijn; waarop de voorzitter mede het valsche van den inhoud aantoont en wijst op de som van f 1275 door den beschuldigde op de kwitantie, geteekend W. Vader gesteld, welke som de beschuldigde slechts tot f 639,80 zegt te kunnen regtvaardigen. De post is echter gechargeerd met een bedrag van ruim f 800, zoo dat in plaats van f 1275 slechts f 403 in rekening moest zijn gebragt.

In overleg met den prokureur-generaal en den verdediger, geeft de voorzitter verlof aan de gehoorde getuigen om naar huis te gaan, terwijl hen het getuigengeld kan worden uitgereikt. Alleen de getuige Cornelis Labout moet den volgenden morgen, gelijk met de nog te hooren 38 getuigen weder tegenwoordig zijn, niettegenstaande hij daarvan gaarne zou verschoond blijven.

De zitting wordt verdaagd tot donderdag morgen 10 ure.

Donderdag 5 junij.

Ten 10 ure des morgens wordt de zitting hervat.

De voorzitter geeft een kort resumé van het op den vorigen dag verhandelde, waarna het getuigenverhoor wordt voortgezet, en achtereenvolgens worden gehoord:

XXXIX. Cornelis Johannes Elleerville en XL. Willem Koning, werklieden te Vlissingen; XLI. Willem Johannes Jacobus Wortman, sjouwer en XLII. Johannes Baptiste Boomer werkman, beide te Vlissingen.

Deze getuigen verklaren allen, voor langeren of korteren tijd, op verschillende wijzen, werkzaam te zijn geweest aan het gestrande brikschip Dollart. De daarbij door hen verdiende gelden zijn hun uitgekeerd door den beschuldigde, zonder dat zij daarvoor eene kwitantie hebben geteekend.

XLIII. Willem Maas, werkman, te Vlissingen en XLIV. Johannes van der Plaat, destijds scheepmaker, thans in militaire dienst, te Zutphen.

Beide getuigen zijn tijdens het stranden van den Dollart werkzaam geweest. De laatste was nu eens bezig met sloopen *dan weder met lossen, voor welk laatste werk hij afzonderlijk* werd betaald. Hij ontving in het geheel f 32, zijnde een dag en nacht te kort. Hierover zich bij den beschuldigde beklagende, werd de deur hem voor den neus digt geworpen. Voorts verklaart deze getuige nog dat, na het ontstaan van moeijelijkheden, er volk uit Breskens is gekomen, zijnde een man of acht.

De getuige Cornelis Labout, gisteren gehoord, wordt nogmaals opgeroepen en verklaart, op de vraag des voorzitters, dat de getuige Johannes van der Plaat werkelijk deel aan de werkzaamheden bij of na het stranden van den Dollart heeft gehad.

Eene door den raadsheer mr. M. F. Lantsheer tot v. d. Plaat gerigte vraag ten opzigte van de berekening der door hem verdiende gelden, kan door dezen niet voldoende worden beantwoord.

XLV. Pieter Boogerd, zeeman, en XLVI. Johannes Izaak de Jonge, sjouwer, beide te Vlissingen. Beide getuigen verklaren in dienst te zijn geweest na de stranding van den Dollart en het voor de daar verrigte werkzaamheden, het zij pompen, het zij lossen, verdiende loon van den beschuldigde te hebben ontvangen.

XLVII. Johannes Muller, schipper, te Vlissingen. Deze verklaart twee schepen te hebben, zijnde de Vrouw Adriana, groot 22, en de Lauwerina, groot 18 ton inhoud. Deze vaartuigen hebben tijdens het stranden van den Dollart elk vijf reizen gedaan, wordende per reis betaald voor het grootste f 70 en voor het kleinste f 40, makende te zamen voor de vijf reizen f 550. Getuige voer op de Vrouw Adriana en Wilhelmus Loenen op de Lauwerina, hebbende deze laatste dan ook de f 200 en getuige de f 350 in ontvang genomen. Voor deze gelden is echter geen kwitantie door getuige afgegeven en deze weet ook niet dat een ander voor hem zou hebben geteekend. Toen de Dollart op zijde lag heeft getuige 3 dagen *en 3 nachten goederen daaruit gelost, terwijl het bedrag van* f 72 bij het lossen verdiend niet aan hem maar aan A. Kamermans is uitbetaald. Getuige verklaart voorts dat daar een achttal manschappen aan het werk zal zijn geweest, doch kan niet opgeven of er kommiesen bij tegenwoordig waren. Hij heeft ook pogingen aangewend, welke voor een goed deel zijn gelukt, om zink- en glaswerk benevens spijkers uit het gestrande schip te halen, en zegt dat behalve zijne schepen daar ook aanwezig waren de Vrouw Helena en de hoogaarts van den beschuldigde, waarbij naar gissing een man of zes werkzaam waren.

Op de vraag, hoe veel getuige heeft ontvangen voor het uitbrengen van ankers, antwoordt deze f 72. De verdediger merkt evenwel op dat aan die som een verkeerd opschrift is gegeven, daar zij is betaald als berekening eener extra reis, *waartoe de zoon van den beschuldigde verlof had gegeven* toen er geklaagd werd over verlet door dat uitbrengen ontstaan.

Nog verklaart J. Muller, dat de inhoudsgrootte van het den beschuldigde toebehoorende vaartuig Vrouw Helena 58 ton is, terwijl het hem onbekend is hoe veel genoemd vaartuig per reis verdient. Mogt hij daaromtrent echter eenige berekening maken, dan zou hij f 1000 onderstellen. (Deze onderstelling komt echter den prokureur-generaal zeer ongegrond voor).

De getuige zegt voorts twee ankers te hebben uitgebragt en over de plaat gesleept, hetgeen een zeer moeijelijk werk is en waaraan een getij is besteed, voor welk werk dan ook is toegestaan een extra reis in rekening te brengen.

Op een der namens den verdediger gedane vragen, zegt hij dat het uitbrengen van ankers naar zijn oordeel heeft medegewerkt om het wrak eenigen tijd langer te behouden. Op het gezegde van den getuige afgaande, als hij spreekt van een anker en ketting, verzoekt de verdediger den getuige ook te vragen of het hem bekend is van waar die ketting zou afkomstig zijn? *Deze vraag kan echter door getuige niet worden opgehelderd*, evenmin als de vraag, of het uitbrengen op aandrang van den zoon des beschuldigden en met tegenstand van den kapitein heeft plaats gehad.

Daarop worden door den getuige eenige aanwijzingen gegeven omtrent de lading der verschillende ligters, welke echter weinig zekerheid bezitten. Hij kan ook geene inlich-

ting geven omtrent het verschil der benaming van twee schepen, voorkomende op de door den kommies Carras overgelegde lijst, zijnde de Vrouw Helena en de Helena. Op de verder gedane vragen wordt door hem alleen een voldoend antwoord gegeven ten opzigte van de twee laatste ten verzoeke van den verdediger gedaan: of hij bij dergelijke gelegenheden van stranding enz. wel eens meer geld heeft ontvangen dan thans? en of hij niet eens f 1000 heeft gehad voor het aan boord brengen van een anker? Ten opzigte der eerste vraag verklaart getuige laatst f 92 te hebben gehad voor een reis van Rammekens naar Vlissingen, bij schoon weer; en op de andere geeft hij ten antwoord, onder moeijelijke omstandigheden, omstreeks 8 jaren geleden, genoemde som van f 1000 eens te hebben ontvangen.

XLVIII. Jacob Sohier, werkman te Vlissingen. Hij verklaart gedurende 3 dagen en 3 nachten ten vorigen jare te zijn werkzaam geweest aan het gestrande schip Dollart, en ankers en kettingen te hebben uitgebragt. Voor een en ander is hem betaald f 9. Hij weet overigens geene bijzonderheden op te geven; alleen deelt hij bij navraag nog mede een zoon te hebben, mede te Vlissingen wonende, en Jacobus Sohier geheeten, die echter niet is gedagvaard.

De voorzitter herinnert hier den beschuldigde dat hij op de zoogenaamde averijrekening heeft gebragt eene som van f 144 en daarvoor afzonderlijk onder post no. 2 heeft vermeld 12 manschappen die als pompers zijn werkzaam geweest, zijnde de tot staving van dien post overgelegde kwitantie door hem van eene valsche handteekening, ten name van J. Vader voorzien. De beschuldigde kan dan ook niet ontkennen hetgeen de voorzitter vervolgens aanvoert, dat, zoo hij voor de pompers een afzonderlijken post wilde maken, het bedrag daarvan moest worden afgetrokken van de f 1275, als eersten post genoemd.

XLIX. Jan Dobbelaar, schipper te Vlissingen. Deze getuige verklaart te kunnen lezen noch schrijven, en eene hem door den voorzitter voorgelegde kwitantie dus ook niet te hebben geteekend, evenmin als hij iets ontvangen heeft. Hij is in dienst geweest op de Vrouw Helena, toebehoorende aan den beschuldigde, van welk vaartuig hij echter de juiste inhoudsgrootte niet kan opgeven. Toen in het vorige jaar de brik Dollard gestrand was heeft hij met de Vrouw Helena zeven reizen gemaakt. Ten opzigte van de door de rijks ambtenaren opgemaakte lijsten der schepen en de daarop voorkomende Helena, in tegenstelling van de door getuige bevaren wordende Vrouw Helena, kan hij ook geene inlichtingen geven, zoo dat er grond bestaat om ten deze aan eene vergissing in de aanteekening op die lijsten door de ambtenaren te denken.

Niet zeker wetende hoe lang de tjalk De jonge Luther, gevoerd door P. Faassen, bij den Dollart als kostschip heeft gelegen, meent hij echter dat dit vijf of zes dagen zal zijn geweest, na welken tijd getuige genoemden Faassen met de Vrouw Helena heeft afgelost en daar omstreeks acht dagen vertoefd, in welken tusschentijd geene reizen door getuige konden worden gedaan. — Dobbelaar verklaart wijders den kapitein van den Dollart, Koster, nooit te hebben gezien, daar deze zich over het algemeen met weinig bemoeide; alsmede met de Vrouw Helena een anker en ketting te hebben aangebragt. Zijne verdiensten konden op f 88 gesteld worden, daar hij f 40 boven zijn weekgeld van f 6 verdiende.

Op de vraag hoeveel de Vrouw Helena bij eene volle reis gemiddeld zou kunnen maken, meent getuige daartoe f 300 te kunnen stellen; hij gelooft ook, in antwoord op eene andere vraag, te kunnen verklaren dat nadat de laatste goederen in de Vrouw Helena gebragt waren de ambtenaar Visser daarbij tegenwoordig was.

De verdediger merkt aan dat deze getuige zich in de instruktie heeft uitgelaten over eene taxatie van belooning aan de Vrouw Helena, wegens gedurende 12 dagen tot logies bij den Dollart te liggen. Hierover door den voorzitter gevraagd, antwoord Dobbelaar dat hij meent dat bedoeld vaartuig gedurende 6 à 7 dagen als kostschip gelegen heeft, en daarvoor f 300 in rekening zou kunnen worden gebragt.

Op verzoek des verdedigers geschiedt aanteekening van de laatste verklaringen van dezen getuige: dat hij het er voor houdt dat het uitbrengen der ankers tot behoud van het wrak van het schip voor eenigen tijd heeft gestrekt; en tevens, dat hij tegenwoordig is geweest toen er met het bootje in het schip is gevaren en er eenige kisten met glas en zink zijn uitgehaald.

L. Jan Maartens, bijloods bij het belgische loodswezen. Na akkoord te hebben gemaakt voor f 5 per reis, heeft deze getuige bij het stranden van den Dollart zeven reizen met de hoogaarts gemaakt, doch in strijd met het akkoord slechts f 3 ontvangen, makende voor de zeven reizen f 21. Dien ten gevolge wilde Maartens, in zijne betrekking als bijloods onbezoldigd, niet langer varen. Volgens zijne verdere verklaringen verdiende die hoogaarts f 25 of f 30 per reis, terwijl daarmede later nog een reis met ander volk is gedaan. De inhoud van den hoogaarts des beschuldigden wordt door dezen getuige op 7 ton begroot.

De beschuldigde merkt op de verklaring van dezen getuige aan, dat er nooit een akkoord tusschen hen is aangegaan. Maartens blijft echter bij zijne verklaring, waarna de voorzitter herinnert dat er al meer getuigen zijn geweest die verklaren dat hun de deur voor den neus werd digt gedaan als zij kwamen reklameren bij den beschuldigde, zoo dat hij ten opzigte van dezen getuige zich ook wel niet beter zal hebben gedragen.

Deze getuige kan zijne meening niet zeggen over den invloed van het uitbrengen van ankers op het behoud van het wrak, gelijk hem op verzoek van den verdediger gevraagd wordt, daar hij daarbij niet tegenwoordig is geweest.

LI. Jannis Notebaert, schipper te Breskens. Deze heeft een reis met de hoogaarts en daarna eene tweede reis naar Hoofdplaat gemaakt, alwaar hij goederen heeft overgebragt in de schuit van Smith. Daar heeft getuige als kostschip f 20 ontvangen, waarvoor hij een briefje heeft geteekend dat hij op vertoon erkent. Een ander briefje ten bedrage van f 44,60, hetwelk hem wordt getoond, verklaart hij echter, hoe juist de handteekening ook op de zijne gelijkt, uit volle overtuiging voor valsch, zoo wel wat de inhoud als de onderteekening betreft. Er zijn geen andere Notebaerts bij hem bekend, en de handteekening is zoo naauwkeurig nagemaakt, dat hij, indien hij het tegendeel niet zeker wist, bij vergelijking haar schier voor de zijne zou moeten houden. — Slechts aangenomen voor één reis, kon getuige Breskens noch Vlissingen bereiken, maar was hij genoodzaakt naar Hoofdplaat te vlugten.

Op de vraag van den prokureur-generaal, of te Hoofdplaat verteringen gemaakt zijn door de ekipage en manschappen, alsmede op eene van den verdediger, betreffende het in de instruktie medegedeelde dat f 24 is uitbetaald wegens gemaakte verteringen, waarop getuige gezegd heeft: dat kan niet, want dergelijke verteringen moeten door mij betaald worden, worden geene zekere antwoorden gegeven.

Deze getuige geeft voorts nog als de waarschijnlijke inhoudsgrootte van de hoogaarts des beschuldigde 13 ton op.

LII. Lijclo Heeres Woudsma, schipper te Vlietebom (Friesland). Deze heeft één reis naar Breskens gemaakt met zijn vaartuig dat 77 ton inhield, en kreeg daarvoor f 125. Deze reis, welke van maandag tot zaturdag duurde, is ook medegemaakt door schipper de Vries, wiens schip, naar getuige meent, even groot is. Voor de ontvangen f 125 heeft Woudsma eene kwitantie in blanko geteekend, waarvan hij de handteekening op vertoon erkent, onder verklaring dat de som niet was ingevuld toen hij zijne handteekening heeft gesteld. Op de vraag des voorzitters, of hij meende te teekenen voor eene som van f 3900, gelijk nu boven zijne naamteekening staat ingevuld, antwoordt hij in blanko te hebben geteekend voor een bedrag van slechts f 125.

De beschuldigde voert hierbij aan dat hij de kwitantiën alleen liet teekenen om een bewijs te hebben dat hij had betaald. De voorzitter merkt echter op dat die kwitantie door Woudsma in blanko geteekend was lang vóór de komparitie te Antwerpen, waarin eerst is bepaald dat de beschuldigde zijne gemaakte kosten door kwitantiën moest staven, zoo dat deze uitvlugt niets beteekent. Even als den vorigen dag raadt hij hem zich niet te verpraten.

Op eene vraag van den prokureur-generaal verklaart getuige dat de beschuldigde aan hem niet verzocht heeft om voor allen te zamen te teekenen; en op een vraag namens den verdediger dat hij die blanko handteekening aan den beschuldigde heeft toevertrouwd.

De zitting wordt voor een kwartier uurs geschorst.

Na de heropening worden voorts als getuigen gehoord:

LIII. Johan George Bebelaar, sjouwer, te Vlissingen. Deze heeft als knecht op het schip van den beschuldigde gediend en geeft geene bijzonderheden op.

LIV. Christiaan Kamermans, en LV. Teunis Kamermans, beide schippers; LVI. Dirk van Dilst, varensgezel; LVII. Johannes Spater, sjouwer; LVIII. Petrus Theodorus Wilkens, scheepmaker, en LIX. Marinus Johannes Terwoert, sjouwer, allen te Vlissingen.

Uit de verklaringen dezer zes achtereenvolgens gehoorde getuigen blijkt dat alle na de stranding van den Dollart, het zij op verschillende vaartuigen gevaren of wel op den Dollart gewerkt hebben; daarvoor zijn hen de verschillende verdiensten uitgekeerd, zonder dat zij eene kwitantie hebben afgegeven of geteekend. — De getuige P. T. Wilkens verklaart echter bovendien dat hij voor f 3 per dag en nacht met den beschuldigde had geakkordeerd, doch nog geen f 2 heeft gekregen, daar hem voor de 5 dagen en 6 nachten slechts f 10 door den beschuldigde ten zijnen kantore is uitbetaald, terwijl hij voor het afhalen van koper enz. niets gekregen heeft.

LX. O. J. de Vries, schipper, te Heerenveen. Deze getuige, die niet in de instruktie is gehoord, verklaart verleden jaar hout voor de marine te Vlissingen te hebben aangebragt met zijn vaartuig De vier gebroeders. Met dat vaartuig heeft hij daarop een reis gedaan tot lossing der lading van den Dollart, waarvoor hem f 125 is voldaan. Hiervan teekende hij eene hem door den beschuldigde voorgelegde kwitantie, welke echter niet was ingevuld, waarbij Woudsma mede tegenwoordig was.

Deze, door den voorzitter gevraagd, erkent ook de voorgelegde kwitantie als de zelfde welke de Vries heeft geteekend.

LXI. Daniel van Brederode, scheepstimmerman te Vlissingen. Deze getuige verklaart ook gedurende eenigen tijd gewerkt te hebben aan den Dollart en aan wal; voor het daarbij verdiende is door hem geene kwitantie afgeleverd of geteekend.

Op de daartoe door den voorzitter gedane vraag bekent de beschuldigde de kwitantie van L. Labout zelf te hebben gemaakt en onderteekend en mitsdien voor valsch.

De bij het zesde punt van beschuldiging bedoelde kwitantie, geteekend J. W. Kist ad f 350, voor ligtervaartuigen met ankers en een kabel uitbrengen, wordt mede door den beschuldigde bekend, te zijn voorzien van eene valsche handteekening door hem daarop gezet. De inhoud noemt hij evenwel niet valsch, maar volgens zijne bewering staat er te weinig op.

De getuigen Muller, Maartens en Dobbelaar worden nogmaals geroepen en gevraagd naar de waarde der ankers enz., waarop echter geene duidelijke inlichtingen worden gegeven.

LXII. Pieter Faassen, schipper te St. Annaland. Deze verklaart ten vorigen jare te Vlissingen met zijne schuit gedurende 6 dagen als kostschip te hebben gelegen, tegen een akkoord van f 10 daags. In plaats van de hem toekomende f 60 heeft hij er echter slechts f 50 ontvangen. Op zijne klagt aan den beschuldigde over deze onbillijke handeling werd door dezen niet gelet. De kwitantie waar de naam van Faassen onder staat wordt dezen getoond waarop hij verklaart niet te kunnen lezen of schrijven, doch zeker te weten dat op de kwitantie meer staat dan er oorspronkelijk op gestaan heeft.

De beschuldigde bekent twee schuiten op die kwitantie te hebben bijgevoegd, welke bijvoeging valsch is, daar getuige geen twee schepen had, en ook na de teekening bijvoegingen te hebben gemaakt.

De voorzitter merkt aan dat hier weer, even als vroeger, eene bijvoeging tot staving van onkosten is gedaan op een datum voorafgaande aan de zamenkomst te Antwerpen, waarbij de verpligting tot staving eerst den beschuldigde is opgelegd.

De griffier wordt door den voorzitter uitgenoodigd aanteekening te doen dat het hof, ten verzoeke van den prokureur-generaal, heeft bevolen dat Jacobus Sohier, zoon van den straks gehoorden Jacob Sohier, alsnog als getuige zal worden gedagvaard.

LXIII. Cornelis Frederik Swennen, vroeger sjouwer te Vlissingen, thans rijks-ambtenaar te Volkenswaard. — LXIV. Jan van der Plaat, bijgenaamd Meijer, sjouwer, LXV. Johannes Warren, varensgezel, LXVI. Hubertus Ludovicus ten Hacken, timmerman, allen te Vlissingen.

De verklaringen dezer getuigen betreffen allen het 8e punt van beschuldiging en lichten dit eenigzins breeder toe door het aangeven van het door hen verrigte werk, zoo dat blijkt dat de som van f 55 op de door den getuige Swennen geteekende kwitantie in werkelijkheid niet door den beschuldigde is uitgegeven of uitbetaald.

De beschuldigde bekent dat de inhoud der kwitantie, waarbij is opgegeven waakloon, onjuist is.

LXVII. Hendrik Bowbyes, sloeproeijer te Vlissingen. Deze heeft in het vorige jaar verscheidene reizen naar den Dollart gedaan, hoewel hij het daar voor ontvangen loon zich niet meer kan herinneren. Hij heeft voor dat loon noch voor iets anders een briefje van f 75 geteekend, daar hij zelfs niet kan schrijven. (Een paspoort ten name van dezen getuige, van diens handteekening voorzien en overigens geheel in orde, wordt door getuige op vertoon erkend, hoewel hij zijn naam daar niet onder heeft gezet en niet weet hoe die daar onder komt.)

Beschuldigde bekent zelf die naamteekening te hebben geschreven.

LXVIII. Johannes Augustinus Douzen, scheepmaker; LXIX. François Marie Listing, werkman; LXX. Willebeord Florissen, dijkwerker, en LXXI. Wilhelmus Coenraads of van der Hoeven, sjouwer, allen te Vlissingen.

Uit de verklaringen dezer getuigen blijkt dat op verre na geen som van f 245 door hen is verdiend of ontvangen, zoo als zulks wordt beweerd op eene kwitantie geteekend M. Leendert, een persoon bij niemand bekend en dien ook de beschuldigde niet kan aanwijzen.

De prokureur generaal wijst er op hoe de beschuldigde ruimschoots gelegenheid heeft gehad om, bij het bestaan van eenen Leendert, dezen op te zoeken, waardoor alsdan dadelijk de kwestie zou ophouden: dit is echter door den beschuldigde niet gedaan. — De voorzitter acht het ook niet wel mogelijk dat de goederen daar te Vlissingen zoo lang gelegen zouden hebben en zoo lang vrachtloon zou zijn betaald.

LXXII. Leijn Baart en LXXIII. Hendrik Baart, slepers te Vlissingen. Deze getuigen verklaren goederen te hebben gereden afkomstig uit den Dollart, van de kaai te Vlissingen naar het pakhuis van den beschuldigde. De eerste erkend een hem getoond briefje wegens sledevrachten enz. voor de handteekening van zijn zoon Hendrik. De zoon weet echter niet met zekerheid op te geven of hij voor zijn vader geteekend heeft, en hoe veel hij aan sledevrachten heeft verdiend; doch zeker heeft hij geen f 195 in eens ontvangen, zoo als de beschuldigde onder post no. 16a der averijrekening had gesteld, zoo dat hieruit de valschheid van den inhoud der kwitantie blijkt. Ten opzigte der onderteekening blijft de getuige in het onzekere, daar die op zijn schrift met den naam zijns vaders sprekend gelijkt.

De beschuldigde wordt onder het oog gebragt, hoe hij eerst (zie in de akte van beschuldiging het 11e punt) heeft opgegeven zelf dat handteeken in kwestie te hebben gesteld en deze bekentenis later weder heeft teruggenomen toen het bleek dat de getuige Baart niet pertinent is in zijne verklaringen.

De beschuldigde zegt te zien dat hij die handteekening niet heeft gezet.

Uit den mond dezer beide getuigen Baart valt het verder moeijelijk eenige inlichting te verkrijgen, eene moeijelijkheid welke aan sommige personen eigen en door den voorzitter reeds bij de instruktie is opgemerkt.

LXXIV. Karel de Jager, winkelier te Vlissingen. Deze getuige verklaart nimmer eenige werkzaamheden voor den beschuldigde te hebben verrigt, van dezen ook geen geld te hebben ontvangen of daarvoor kwitantie te hebben gegeven. En daar er, zoo ver hem bekend is, in Vlissingen geen ander dien naam draagt, zoo is de kwitantie van f 75, ten name van den getuige geteekend, valsch.

Dit laatste bekent ook de beschuldigde onder verklaring die kwitantie en de handteekening beide zelf te hebben geschreven.

LXXV. Jacobus Baljé, en LXXVI. Johannes Baljé, kuipers, te Vlissingen. Beide getuigen [illegible] werkzaam geweest zijnde aan het [illegible], het bedrag van f 38,75 nooit door hen is verdiend, en de daartoe strekkende kwitantie niet door hen is geteekend. (Zie het 13e punt der akte van beschuldiging).

De beschuldigde bekent die handteekening te hebben gesteld, doch niet met oogmerk om den post op te voeren.

Ten opzigte van het laatste punt van beschuldiging wordt de getuige J. Dobbelaar nader gehoord, waarna de zitting is verdaagd tot den volgenden morgen.

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.